

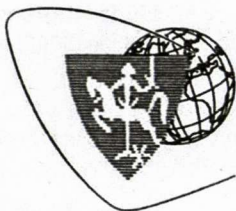
VOKIETIJOS LB VALDYBOS INFORMACIJOS

Informationsblatt der Litauischen Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V.

Nr. 2 (519)

2006 birželis / Juni 2006

REIŠMINGAS PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS XII SEIMAS

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės vyriausias organas yra kas treji metai vykstantis PLB Seimas. Pastaruoju metu PLB Seimai yra rengiami Vilniuje. Kitas, dvyliktasis, įvyks rugpjūčio 7-11 dienomis. Ta proga verta susimąstyti ir pagalyti, kokie gi yra užsienio lietuviams naujieji iššūkiai, vykstant globalizacijos procesui ir augant kosmopolitizmui, keičiančiam požiūrį į tautiškumą.

1949 metais Mykolas Krupavičius, Lietuvos išlaikymo tarnybos valdytojas, rašė, kad PLB turi du tikslus – pagrindinį ir atsikartinį. Pagrindinis – išlaikyti lietuviybę; atsikartinis – atkovoti Lietuvai laisvę.

ŠIAME NUMERYJE:

Kelio vidurys. LR ambasadorius Berlyne . . . 3 psl.

Europos lietuvių kultūros centras. . . 4 psl.

Nuomonės dėl Vasario 16 gimnazijos padėties 5 psl.

Mūsų apylinkėse 9 psl.

Jaunime 12 psl.

Vasario 16-osios gimnazijoje. 15 psl.

Jubiliejai – mirusieji . . 18 psl.

Renginiai – skelbimai – žinios 19 psl.

Atsitiktinio tikslo jau nėra. Lietuva savo nepriklausomybę atkūrė ir mums liko vienintelis pagrindinis tikslas, tai lietuviybės išlaikymas. Nuo 1944-ųjų metų gyvendami užsienyje išmokome, ką reikia daryti, kaip veikti, kaip organizuotis, kurie reikalai yra prioritetiniai, kur sudėti akcentus. Supratome, ką reiškia būti atskirtiems nuo tautos kamieno. Ar mums sekasi įgyvendinti savo siekius, jau kitas klausimas. Turime labai daug gražių pavyzdžių, kai galime pasidžiaugti darbo vaisiais, ir taip pat turime daug nutautėjimo pavyzdžių, kurie ne tik kelia lietuvių tautai širdgėla, bet ir rimtus rūpesčius dėl tautos ateities. Emigracijos mastai išskiria Lietuvą iš kitų postkomunistinių kraštų. Tokiai gausiai emigracijai nebuvome pasiruošę, o kas dar labiau gąsdina, kad nepasiruošusi pati Lietuva. Emigracijos mažinimas nėra tapęs vienu iš pagrindinių valstybinių tikslų.

Vienas pavyzdys nekonkreto planavimo galėtų būti neseniai vykusio emigracijos reikalų konferencija LR Seime. Konferencija tikrai buvo prasminga, išklaudyta daug svarbių pranešimų, kalbėta apie emigracijos iššūkius valstybei, priimta rezoliucija, pasiūlyta įsteigti nuolatinę komisiją emigracijos reikalams. Liberalų frakcija, vieni šios konferencijos organizatorių, Seimui siūlė tokią komisiją sudaryti. Posėdyje, svarstusiam komisijos steigimą, užsiregistravo 55 iš 141 Seimo narių. Balsavimo rezultatai: už – 17, prieš – 8, susilaikė - 26. Po tokio balsavimo gana piktai pasisakė Liberalų frakcijos sekretoriatas: „Pranešama, jog per pastaruosius 15 metų iš Lietuvos į užsienio šalis nuolat gyventi išvyko apie 10 procentų Lietuvos gyventojų.

Žiniasklaidoje svarstomos galimybės išieiviams užsienyje rinkti savo Seimo narius. Tuo tarpu mūsų Parlamentui, ko gero, labiau rūpi žuvis, nei ištisomis gyvenvietėmis Lietuvą paliekantys piliečiai – Seime netgi veikia Jūrinių ir žuvininkystės reikalų komisija, tačiau kažkodėl vengiama įkurti padalinį, galbūt, gerokai svarbesniems emigracijos klausimams spręsti“, – pastebi P. Auštrevičius.

Tautinių mažumų ir išieivijos departamento strategija dar iki šios dienos nėra Vyriausybės patvirtinta. Jau pats institucijos pavadinimas kelia klausimą, nejaugi išieivijos reikalai Lietuvos valstybėje yra antraeiliai? Savaime suprantama, kad demokratinėje valstybėje tautinių mažumų reikalai yra svarbūs ir jiems reikalinga institucija, bet taip pat yra aišku – tautinių mažumų ir užsienio lietuvių poreikiai nėra tokie patys.

Šis sudėtingas užsienio lietuvių santykis su Lietuva kaip tik bus vienas iš tų klausimų, kuriuos turės spręsti Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimas. Nuomonių yra labai daug ir jos skirtingos. Kraštų Lietuvių Bendruomenės, o jų jau turime 36 (ką tik įsisteigė LB Japonijoje), ši santykį mato įvairiai. Turtingųjų kraštų bendruomenės gali veikti savarankiškai, be ypatingos Lietuvos valstybės finansinės paramos, daug svarbesnis bendradarbiavimas švietimo, mokslo, kultūros, labdaros bei kitose sferose. Tuo tarpu neturtingoms bendruomenėms yra reikalinga rimta finansinė parama. Jei kalbame, kad Čikagoje netelpa vaikai į lituanistines mokyklas, tai kraštuose, kur yra daug naujai atvykusių jaunų šeimų, kur dar tik kuriasi Lietuvių Bendruomenės, lituanistinių mokyklų iš vis nėra ir

ten nėra patyrusių asmenų, sugebančių padėti ar patarti, kaip tokias mokyklas išieivijoje organizuoti. Lietuva diskutuoja apie virtualių lituanistinių programų organizavimą. Geriau jau organizuotų moksleiviams, kurie iš užsienio sugrįžta, lietuvių kalbos kursas, kad šie galėtų kalbos trūkumus įveikti.

Gal dar svarbiau nei bet kokia finansinė parama yra reikalingas pozityvus išieivijos bendradarbiavimas su LR ambasada ir konsuliniais skyriais. 2005 m. PLB Kraštų valdybų pirmininkų suvažiavime Trakuose Europos šalių darbo grupė savo išvadose teigė, kad „visi LR ambasadų darbuotojai prieš išvykdam į užsienį dirbti, privalėtų būti informuojami apie toje šalyje veikiančią lietuvių bendruomenę. Jie privalėtų gauti URM instrukciją dėl bendradarbiavimo su ja.

Tokiu atveju darbas nepriklausytų nuo ambasadoriaus ar ambasados darbuotojų asmenybių, geranoriško ar negeranoriško nusiteikimo užsienio lietuvių atžvilgiu, o būtų privaloma darbo dalis“. Panašiai pasisakė ir kitų kraštų darbo grupės, pavyzdžiui, Rytų kraštų grupė pagedavo, kad diplomatinėse atstovybėse būtų įvardintas konkretus darbuotojas, kuriojantis lietuvių bendruomenę. Kiekvienu atveju ambasados ir konsulatai turėtų būti pasiruošę atsakyti į įvairius emigrantams rūpimus klausimus. Dar iki šios dienos nėra pilnai išaiškinama dviubos pilietybės sąvoka.

Paminėjau tik keletą svarbių klausimų, kuriais turės pasisakyti Pasaulio Lietuvių Bendruomenės XII Seimas. Ar priimtos rezoliucijos ir nutarimai bus reikšmingi, žinoma, kad taip. Tai bus lietuvių ben-

drumenės 36 kraštų pozicija. Jei Lietuvai svarbi išieivija, rūpi kasdieną gausėjanti emigracija, tai Lietuvos valstybės pagrindinės institucijos turės kreipti rimtą dėmesį į išieivijos nuomonę, pasisakymus ir prašymus. Seimas kaip tik ir bus ta vieta, kur išieivija susumuos savas problemas ir išreikš bendrą poziciją. Dalia Henke, Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirmininkė, nuolatos primena, kad mūsų reikalai yra dažnai svarstomi be mūsų, gal todėl daromi sprendimai būna sunkiai įgyvendinami. Abipusis bendravimas ir pasitarimai yra būtini, gal ir šio PLB Seimo pagrindinė pozicija galėtų būti: „Nedarykite mus liečiančių sprendimų be mūsų!“

Liūda Rugienienė

Pasaulio lietuvis, 2006, Nr. 5

Dar viena emigracijos reikalų konferencija

Ieškota priemonių emigracijai stabdyti

Š.m. gegužės 10 d. Seimo Europos reikalų komitete ministerijų, visuomeninių organizacijų atstovai bei Seimo nariai svarstė, kas yra daroma emigracijai iš Lietuvos sustabdyti. Vienų institucijų atstovai teigė, kad emigracija yra globalizacijos išdava ir padėties dramatiškai nereikėtų, kitų – kad po poros šimtų metų Lietuvos nebebus, jei nebus sustabdyta emigracija.

Strategija bus parengta

Tautinių mažumų ir išieivijos departamento generalinis direktorius Antanas Petrauskas teigė, kad „Lietuvos valstybės ilgojo laikotarpio strategija lietuvių išieivijos atžvilgiu“ yra baigiama rengti. Jis užtikrina, kad departamentas imasi daugelyje šalių pasiteisinusių efektyvių metodų kovoje su emigracija.

Lietuvą paliko apie 20 tūkst. vaikų

Švietimo ir mokslo ministerijos valstybės sekretorius Dainius Numgaudis teigė, kad be ilgalaikės Vyriausybės strategijos parengimo, emigracijos problemos išspėsti nepavyks. Anot jo, labai jaučiamas žmonių išvykimas – apie 20 tūkst. vaikų kartu su tėvais yra išvažiavę į užsienį.

Ministerijos atstovo teigimu, dabar užsienio valstybėse veikia 124 lietuviškos mokyklos, o vadovėliams skirta daugiau nei šimtas tūkstančių litų. Labai svarbu išlaikant lietuvių vaikų ryšius su lietuviškumu – bendravimas su Lietuvoje besimokančiais moksleiviais. Jo teigimu, dabartinė teisinė bazė moksleiviams, baigusiems vidurines mokyklas užsienyje, suteikia teisę tęsti studijas Lietuvoje.

Įsibėgėja protų nutekėjimas

Pilietinės visuomenės instituto Tarptautinių programų direktorius Mantas Adomėnas teigė, kad įvairiais skaičiavimais emigracijos mastai gali būti du ar tris kartus didesni skaičiuojant ir trumpalaikę emigraciją.

„Bene grėsmingiausias ilgalaikėje perspektyvoje yra protų nutekėjimas, nes jis tik dabar įsibėgėja, ir tam nepadės spartus ekonominis augimas“, - sakė M. Adomėnas. Jis

kritikavo Vyriausybės poziciją, kuri teigia, kad kai pagerės Lietuvos ekonomikos situacija, visi sugrįš.

Iš Lietuvos liks tuščia vieta

„Lietuvos migracijos santykis yra pats neigiamiausias visoje ES ir daugiau nei du kartus viršija antrąją vietą užimančią šalį. Jeigu procesai vystysis tuo pačiu tempu – iš Lietuvos liks tuščia vieta per du šimtus metų“ - sakė M. Adomėnas. ♦

Ar reikia Lietuvai ir Europai lietuvių kalbos?

Sparčiai vykstant Lietuvos gyventojų emigracijai ir intensyviai integruojantis į įvairias tarptautines veiklas, vis rečiau kalbame lietuviškai.

1990-2005 metais iš Lietuvos išvyko daugiau nei 300 tūkst. gyventojų. Tikėtina, kad jei tokie emigracijos tempai išliks ir toliau, per artimiausią dešimtmetį neteksime dar 500 tūkst. gyventojų.

Dėl šių priežasčių vis rečiau vartojama lietuvių kalba: išvykusieji dažniausiai bendrauja angliškai, o likusieji Lietuvoje, integruodamiesi į pasaulį, priversti vis dažniau vartoti užsienio kalbą. Tikėtina, kad per 25–50 metų nuolat vartojančių lietuvių kalbą asmenų sumažės daugiau nei trečdaliu. Reikia pažymėti, kad emigrantų vaikams lietuvių kalba bus ne pagrindinė, o tik gretutinė – užsienio kalba. Dauguma emigrantų lietuvių kalbos jau mokysis kaip anglakalbiai.

Daugelis mažųjų užsienio valstybių jau priėmė atitinkamas kalbos vartojimo skatinimo, užsieniečių mokymo programas. Tačiau Lietuvos valstybės institucijos šiuo klausimu nedaro nieko, išskyrus deklaratyvaus, pranešimų spaudai pobūdžio veiksmus. Lietuvių kalba besirūpinančios institucijos siekia išsaugoti taisyklingą bendrinę lietuvių kalbą, sielojasi skolinių antplūdžių į lietuvių kalbą, remia kalbos technologijų programas.

Tačiau bendras valstybės finansavimas, kuris skiriamas lietuvių tapatybės skatinimui, lietuvių bendruomenių kūrimuisi, lietuvių kalbos informacinėje visuomenėje programoms, yra fragmentiškas, tarpusavyje nesusietas, neorientuotas į bendrus Lietuvos visuomenei reikalingus tikslus.

Lietuvos radijas, 2006 m. gegužės. 14 d. 16:29

Kelio vidurys

LR ambasadoriaus Berlyne nuveikti darbai ir ateities planai

Ambasadorius Evaldas Ignatavičius

Dveji praėję darbo metai Vokietijoje pagal įprastą diplomatinę praktiką turėtų būti maždaug kelio vidurys. Taigi jau natūralu galvoti, kas padaryta, ir planuoti būsimus darbus, nes laikas bėga greitai, o Vokietija – didelė valstybė, kurioje be aiškių planų ir prioritetų organizuoti darbą sunku.

Dirbti ambasadoriumi Vokietijoje – ir lengva, ir sunku. Lengva, nes Lietuva čia nėra nežinoma valstybė, mus sieja daugybė jungčių – Klaipėda, Karaliaučius, S. Dachas, T. Manas, J. Bobrovskis, LDK ir Saksonijos personalinė unija. Sunku – nes yra ir nemažai neigiamo bendros istorijos krūvio, stereotipų, kuriuos naikinti ne taip paprasta.

Atvykdamas dirbti į Vokietiją, turėjau vieną pagrindinį tikslą – kad Vokietija taptų gera Lietuvos partnere Europos Sąjungoje, kurios nare Lietuva ką tik buvo tapusi. Apibendrinant tuos dvejus metus galima pasakyti, kad tuo keliu einame. Kai kur – pavyzdžiui, ES Rytų politikoje – ta partnerystė jau šiandien yra puiki, dažnai kalbame Briuselyje vienu balsu apie Baltarusijos ar Gruzijos reikalus, vykdomė bendrus projektus. Kitur – pavyzdžiui, energetikoje, glaudesnis bendradarbiavimas tik prasideda. Tačiau jau dabar galiu pasakyti – Vokietija yra svarbiausia Lietuvos partnerė tarp didžiųjų ES valstybių.

Buvimas Europos Sąjungoje išplėtė tiesioginių ryšių tarp Lietuvos ir Vokietijos galimybes, kasmet apie 20 procentų auga prekyba, į Vilnių ir Kuršių neriją plūstelėjo vokiečių turistai – apie 150 000 praėjusiais metais, ketvirtis visų užsienio svečių. Kitais metais, Lietuvai prisijungus prie Šengeno,

sienų tarp abiejų valstybių turėtų visai nebelikti, tad šie skaičiai turėtų būti dar įspūdingesni.

Vokietija nėra tarp svarbiausių Lietuvos piliečių emigracijos kraštų, tačiau praėjusiais metais, jei tikėtume statistika, iš Lietuvos čia visgi atvyko apie pusantro tūkstančio žmonių. Bene kiekviename Vokietijos universitete mokosi po keliasdešimt studentų iš Lietuvos. Iš viso lietuvių Vokietijoje galėtų būti iki trisdešimties tūkstančių. Taigi vis svarbesnis Ambasados veiklos laukas – lietuvių palaikymas bei tautiečių sutelkimas bendram darbui plėtojant lietuvių ir vokiečių ryšius. Džiaugiuosi, kad su mano atvykimu į Berlyną sutapo lietuviškų mokyklėlių Berlyne ir Hamburge veiklos pradžia, tikiuosi, kad jos toliau stiprės, atsiras ir naujų. Norėčiau, kad toliau stiprėtų ir Vasario 16-osios gimnazija, kartu su šalia įsikūrusiu Lietuvos kultūros institutu tapdama visus Vokietijos lietuvių vienijančiu švietimo ir kultūros centru. Ir galbūt ne tik Lietuvos, bet ir visos Vakarų Europos – apie tokio centro formavimą Hüttenfelde jau ne kartą kalbėjomės susitikę su kolegomis ambasadoriais bei aplinkinių kraštų lietuvių bendruomenių vadovais. Tikiuosi, kad šis projektas pamažu judės į priekį.

Iš ateities darbų, kuriuos turbūt jau tęs po manęs atvykę ambasadoriai, norėčiau paminėti Lietuvos namų – kultūros ir verslo centro statybos buvusiam Lietuvos ambasados sklype Berlyne idėją. Šiame centre galėtų būti erdvės kultūros ir verslo renginiams, turizmo informacijos centras, viešbutis, lietuviškų patiekalų restoranas, patalpos lietuviškai mokyklėlei, biblioteka ir daug kitų dalykų.

Norėčiau, kad Vokietijoje būtų gražiai paminėti artėjantys jubiliejai – Lietuvos nepriklausomybės 90-osios metinės 2008-aisiais bei Lietuvos vardo tūkstantmetis 2009-aisiais. Juk abi šios datos tiesiogiai susijusios su Lietuva. Galvojame apie parodų, konferencijų bei kitų renginių organizavimą, leidinių parengimą, o galbūt ir apie „Lietuvos – Vokietijos“ ar „Baltijos šalių – Vokietijos“ metų organizavimą.

Tikiuosi, kad į Lietuvos ir Vokietijos istoriją grįš tūkstančių pabėgėlių iš Lietuvos, po Antrojo pasaulinio karo kelis metus gyvenusių Vokietijoje, įkūrusių čia gimnazijas, meno akademijas, veiklos puslapius. Tai gal dažnai ir dramatiška, bet labai svarbi jungtis tarp mūsų valstybių. Galvoju apie bendros konferencijos šia tema inicijavimą, parodos ar leidinio parengimą.

Norisi po truputį surinkti ir gražiai įamžinti ir pačios Lietuvos ambasados Berlyne istoriją – ir žmones, kurie čia dirbo nuo pat Lietuvos valstybės atsiradimo, ir pastatus, ir svarbiausius įvykius. Šią medžiagą, po asmenines kolekcijas išblaškytus dokumentus bei nuotraukas po truputį renkame. Gera proga daug ką prisiminti ir apibendrinti bus šiais metais minimas Lietuvos ir Vokietijos diplomatinės santykių atkūrimo 15 metų jubiliejus – šia proga organizuosime keletą parodų bei konferencijų ir Lietuvoje, ir Vokietijoje. Bendrą renginį rudenį šia tema Hüttenfelde planuojame su Lietuvių kultūros institutu.

Iš kitų įsimintinų darbų norisi paminėti Berlyne atsiradusią kalėdinių lietuviško džiaz vakarų tradiciją, liaudies menininkų iš Lietuvos dalyvavimą Berlyno ir kitų miestų šventėse. Įsiminė Prezidento V. Adamkaus vizitas Vokietijoje – pirmasis valstybinis Lietuvos vadovo vizitas visoje mūsų santykių istorijoje, taip pat neseniai vykęs oficialus premjero A. Brazausko vizitas.

Dar vienas projektas, prie kurio ištakų teko būti, yra Lietuvos – Vokietijos forumas, kuris turėtų suburti bendradarbiavimo entuziastus abiejose pusėse. Tai neturėtų būti dar vienas biurokratinis darinys, o greičiau jungtis bei informacijos apie įvairius projektus ir idėjas sklaidos centras. Džiugu, kad Forumo kūrimo centre atsiranda vis naujų žmonių, kurie jau daug metų darbuojasi abiejų tautų suartėjimo labui, tik gal nebuvo pastebėti, paskatinti, įvertinti. Lietuvos ir Vokietijos santykiai pamažu tampa ne tik politikų ir diplomatų, bet ir daugelio pačių įvairiausių sričių atstovų nuosavybe. Šios dienos procesai Europoje rodo, kad tik tokia supratimu ir dalyvavimu grindžiama partnerystė gali būti tvirta ir ilgalaikė.

Na, o pats maloniausias jausmas – kad pusei šimtmečio dirbtinai nutraukta tūkstantmetė Lietuvos ir Vokietijos kaimynystė pamažu grįžta į vėzes, Vokietijoje atsiranda vis daugiau informacijos apie mus, knygų, žmonių, kurie aplankė mūsų kraštą. Tarpusavio pažinimas yra ilgas ir lėtas procesas, tačiau teigiami poslinkiai tikrai vyksta. Džiaugiuosi šį procesą stebėdamas ir jau baigęs ambasadoriaus Berlyne kadenciją.

Evaldas Ignatavičius, LR ambasadorius Vokietijoje

Europos lietuvių kultūros centras: idėja ir realybė

Kadangi apie ELKC pradėta skleisti visokių gandų, pasiteiraukime VLB Valdyboje, kas tikrovė ir kas išsigalvota.

Į klausimus atsako VLB Valdybos narė spaudai Bernadeta Goštautaitė.

Kaip kilo idėja kurti Europos lietuvių kultūros centrą (ELKC) Vokietijoje?

Emigracija iš Lietuvos pastaraisiais metais pradeda siekti apimtis, keliančias grėsmę lietuvių etninės grupės išlikimui. Lietuvai įstojus į Europos Sąjungą ir ypač išaugus lietuvių išeivių skaičiui šiose šalyse, lietuvių bendruomenės pradėjo svarstyti, kaip galima būtų kartu sustiprinti pastangas siekiant suburti naujuosius emigrantus ir užtikrinti lietuviškos kultūros tęstinumą.

Tam tikslui prieš daugiau nei metus LR ambasadorius Vokietijoje Evaldas Ignatavičius kartu su Vokietijos Lietuvių Bendruomene buvo sukviėtę LR ambasadorius iš kaimyninių valstybių, Lietuvos ir ES politikus bei lietuvių bendruomenių ir jaunimo sąjungų ES šalyse atstovus į posėdį, skirtą Europos lietuvių bendradarbiavimo galimybėms aptarti.

Bendrose diskusijose kilo idėja kurti visas Europos lietuvių bendruomenes vienijantį Kultūros centrą.

Tokio centro kūrimas buvo išsamiai apsvaistytas praeitų metų rudenį vykusiam Europos Sąjungos Šalių Lietuvių Bendruomenių atstovų sąskrydyje Hüttenfelde, kuriame dalyvavo didžiausių lietuvių bendruomenių Europoje atstovai (Didžiosios Britanijos, Airijos, Ispanijos, Prancūzijos ir kt.), taip pat VLB Tarybos bei Valdybos nariai, Vasario 16-osios gimnazijos kuratorijos nariai. Darbinio sąskrydžio metu dalyviai vieningai išreiškė būtinybę koordinuoti lietuvišką veiklą.

Kodėl reikalingas Europos lietuvių kultūros centras?

Gyvendami užsienio šalyse ir puoselėdami ryšius su Tėvyne, remdami jaunosios kartos lietuvių išlaikymą, kurdami teigiamą Lietuvos įvaizdį svetur, jungdamiesi į organizuotą lietuvišką veiklą, lietuvių išeiviai daug prisideda prie lietuviškos kultūros puoselėjimo ir skleidimo. Daugelyje Europos valstybių lietuviai nuo seno telkėsi į stiprias bendruomenes su organizuotomis veiklos struktūromis. Kai kuriose šalyse bendruomenės

vėl atsikuria ar kuriasi naujai tik dabar. Neregėtai išaugus emigracijos iš Lietuvos mastams, bene visuose kraštuose sparčiai daugėja lietuvių išeivių. Kartu atsiranda nauji poreikiai, sunkumai, o įvairialypė bendruomenių veikla darosi ypač svarbi.

Kita vertus, Europos valstybėms vis toliau jungiantis į bendriją su vienodais įstatymais, intensyvėjančiais tarpvalstybiniais santykiais, augančia migracija, mūsų, lietuvių, išsibarsčiusių skirtinguose žemyno kampeliuose, problemos ir patirtys vis panašėja. Todėl Europos lietuvių bendravimo skatinimas bei ryšių stiprinimas yra ypač prasmingas ir reikalingas.

Lietuvių emigrantams nesiliaujant plūsti į Europos kraštus ir augant jų poreikiams, atlikti visų svarbiausių darbų vien visuomeniniu pagrindu nebeįmanoma. Todėl VLB Valdyba ėmėsi iniciatyvos įkurti Europos lietuvių kultūros centrą, kuriame iš pradžių dirbtų vienas TMID finansuojamas etatinis darbuotojas. Jam, kaip ir anksčiau, talkininkautų savanoriai bendruomenės darbuotojai. Centro veikla galėtų plėstis priklausomai nuo poreikių ir turimų lėšų.

Kokie Europos lietuvių kultūros centro tikslai?

Artimai bendradarbiaujant su ES kraštų lietuvių bendruomenėmis ir LR ambasadorių kultūros atašė galima būtų koordinuoti ir vykdyti svarbius išeivijai darbus:

- remti esamą lietuvišką veiklą, iki šiol atliekamą neapmokamą darbuotojų, ir tuo suteikti jai pastovumo;
- rūpintis Europos kraštų bendruomenėmis, ypač naujai besikuriančiomis;
- rūpintis glaudesniu Europos lietuvių bendradarbiavimu;
- rūpintis vis aktualesniu lietuvišku švietimu: vaikų vasaros stovyklų ir šeštadieninių mokyklėlių organizavimu;
- palaikyti ryšį su lietuvių menininkais, kurių užsienyje vis daugėja;
- jungti ir organizuoti lietuvių studentus užsienyje;
- rengti studijų dienas užsienio lietuvių problemoms nagrinėti;

- platinti informaciją apie Lietuvą kultūros, ekonomikos bei turizmo srityse;
- skatinti Europos kraštų ir Lietuvos jaunimo bendradarbiavimą;
- dalyvauti gyvenamojo krašto ir Lietuvos partnerystės projektuose ir kt.

Kur numatoma steigti Europos lietuvių kultūros centro būstinę?

Vokietijos Lietuvių Bendruomenės sodyba Hüttenfelde jau keletą dešimtmečių yra lietuvių kultūros centras Vokietijoje, nes čia įsikūrusi Vasario 16-osios gimnazija, Lietuvių kultūros institutas, Vokietijos lietuvių jaunimo sąjungos būstinė. Todėl čia susiklosčiusios labai palankios sąlygos plėsti esamą veiklą Europos mastu. Taip sutaupytime laiko, energijos ir, žinoma, lėšų, lyginant su alternatyviomis vietomis, kur lietuviška veikla tik pradeda plėtoti. Tautinių mažumų ir išeivijos departamento užsienio lietuvių skyriaus vedėja Violeta Raulynaitienė ES Bendruomenių sąskrydyje taip pat pabrėžė, kad lietuviška sodyba Hüttenfelde siūlo unikalias sąlygas tokiai institucijai, nes čia siejasi švietėjiška ir kultūrinė veikla.

Kaip Europos lietuvių kultūros centras susijęs su Vasario 16-osios gimnazija?

Pasigirsta nepagrįstų teiginių, kad ELKC kūrimas susijęs su Vasario 16-osios gimnazijos uždarymu. VLB Valdyba pasibaisėjusi seka tokius gandus: šiems nuogaštavimams nėra jokio pagrindo. VLB Valdybos vienas svarbiausių uždavinių yra Vasario 16-osios gimnazijos, kaip vienintelės lietuviškos gimnazijos lygio švietimo institucijos Vakarų Europoje, rėmimas ir išlaikymas. Gyvendami svietime krašte, vokiškose mokyklose bendraudami su vokiečiais bendraamžiais, lietuvių vaikai greitai atitrūktų nuo savo tautinių šaknų, o šio ryšio vėliau nebus įmanoma atstatyti. Šis jaunimas – neįkainojamas Lietuvos turtas. Jo stiprius ryšius su tėvyne būtina remti ir skatinti. Europos lietuvių kultūros centro veikla tik padėtų gimnazijai vykdyti jos lietuvišką misiją. Viena iš galimybių būtų bendrų kultūrinių projektų su Vasario 16-osios gimnazija organizavimas, rūpinimasis jų finansavimu. ♦

Vasario 16-osios gimnazijos padėtis

ir ateitis

VLB valdybos „Informacijose“ (kovo 2006, 6-7. pusl.) atspausdinto straipsnio apie „Vas. 16-osios gimnazijos problemas“ trumpa analizė

Gerbiamoji VLB valdybos „Informacijos“ redakcija, labai prašau atspausdinti šį mano skaitytojo laišką be sutrumpinimų ir be taisyčių sekančiame „Informacijų“ numeryje. Ačiu.

[Redakcija netrumpino ir netaisė Jūsų laiško. Kadangi Jūs keliami klausimai liečia ir VLB, ir Vasario 16-osios gimnazijos kuratoriją, VLB valdyba paprašė redakcijos leisti juos pakoментuoti (jos pastabas žr. šalimai). Red.]

1. Antraštyje minėtame straipsnyje rašoma apie gimnazijos krizę.

Gimnazijos krizės sąvoka perimta iš kun. Kelmelio ir D. Udrio terminologijos kraičio. Gimnazijos krizės nėra. Mokykla veikia tvarkingai. Būtų galima kalbėti daugiausia apie finansinę krizę, iš kurios teks, kaip ir daugelis kartų praityje, išikapstyti. Prašėme tuo atžvilgiu visų Tarybos narių konstruktyvios pagalbos.

2. Vas. 16-osios gimnazijos lietuviškumo profilio išnykimui įrodyti cituojamas direktoriaus pavaduotojos L. Manš pateikta gimnazijos ateities „vizija“.

Nesimato laipsniško gimnazijos lietuviškumo profilio išnykimo, kaip teigiama rašinyje.

Apie „viziją“ buvo diskutuota Tarybos posėdyje ir labai aiškiai pasakyta, kad čia dar jokia galūtinai pripažinta koncepcija, o tikta lietuvių ir vokiečių mokytojų „brain storming“o bendra išdava, jų diskusinis indėlis, liečiantis gimnazijos ateities klausimus. Kuratorijos valdyba neabejoja, kad „vizija“ reikalinga tolimesnių diskusijų ir papildymų. Tad nėra reikalo jos primetinėti Kuratorijos valdybai kaip jos patvirtintą dokumentą ir jai dėlto daryti priekaištų.

3. Kuratorijos valdyba neturinti konkretaus plano, kaip sustabdyti lietuvių mokinių nubyrimą.

Sąmoningai ar nesąmoningai painiojamas lietuvių mokinių skaičius (kuris nebyra) su bendrabutyje gyvenančių lietuvių mokinių skaičiumi. Pastarųjų mums iš tikro pritrūksta, bet ne dėl direktoriaus ar Kuratorijos valdybos apsilėidimo, bet dėlto, kad pasikeitė sąlygos: po Lietuvos įstojimo į ES tam tikras vyresniųjų (virš 18 metų) mokinių skaičius nuomojasi kambarius Hüttenfeld'e ar kaiminystėje ir džiaugiasi visiškai legaliai laimėta didesne laisve. Kita nemaža lietuvių mokinių dalis gyvena pas mamytės, kurios tam, kad išvis įstengtų siųsti vaikelį į gimnaziją, susiranda darbo ir butą netoli Hüttenfeld'o. Nėra juridinių galimybių uždrausti vieniems (lietuvių mokiniams), kas leista kitiems (vokiečių mokiniams). Be abejo pustuščio bendrabučio klausimą reikia išspręsti kuo greičiausiai šiaip ar taip. Ir čia prašome Tarybos narius prisidėti konkrečiais, konstruktyviais ir įgyvendinamais pasiūlymais.

4. Gimnazijos vadovybei primetamas kaikiurių Kuratorijos narių keliamų klausimų ir pasiūlymų įslaptinimas arba nukvalifikavimas kaip gimnazijos groivimas.

Jei straipsnio autorė/ius/iai perša mums kun. Kelmelio/dr. D. Udrio begėdiškus išsišokimus kaip rimtą kritiką, tai jis/ji/jie absoliučiai vienašališkai informuoti ir reikalo visiškai nesu-

Vokietijos LB valdybos pastabos:

Gerbiamas dr. Lėnertai!

1. Krizė. Dėl krizės gali būti įvairių nuomonių. Užmerkus akis galima jos ir nematyti. VLB Valdyba atkreipė dėmesį tik į tai, kad nauja situacija gimnazijoje, be teigiamų galimybių, atveria duris ir procesui, kuriam vykstant gresia laipsniškas lietuviško gimnazijos profilio išnykimas. Jis išnyks tikrai (ateityje), jei nebus dedamos planingos ir sąmoningos pastangos tam išvengti. Valdyba kvietė bendrai svarstyti tokias pastangas.

2. Vizija. Jeigu L. Manš, kaip teigia direktorius, parengė vokiečių įstaigoms gimnazijos viziją, kuri juos labai tenkina, jei pagaliau parengta, kaip B. Lipšienė teigia, A. Lipšio seniai inicijuota ir iki šiol stalčiuje gulėjusi speciali lituanistinė programa vokiečiams mokiniams, tai kodėl neįstengiama parengti aiškios lietuvių tenkinančios vizijos, nors tokios vizijos paskutiniaisiais metais primygtinai reikalaujama? Kodėl nėra parengtos diferencijuotos tautinio auklėjimo ir kalbų mokymo programos lietuvių vaikams, ateinantiems iš skirtingų aplinkų (Lietuvos, Vokietijos, Pietų Amerikos)? Kaip tik lietuvių mokiniai skundžiasi, kad jie dažnai nepajėgia sekti vokiškai dėstomų pamokų, o grįžus į Lietuvą mokyti jų turimos lituanistinės žinios pasirodo per menkos. Nesant konkrečiai ir aiškiai išsakytos gimnazijos vizijos, tenka konstatuoti, kad gimnazijos vadovybės veiksmams praktiškai atitinka L. Manš rašte išdėstyti principus.

3. Lietuviškas auklėjimas ir bendrabutis. Lietuvių mokinių išleidimą iš bendrabučio aiškinti „juridinėmis galimybėmis“ yra labai formalu ir rodo tik tai, kad laikyti lietuvių mokinius bendrabutyje dėl finansinių sumetimų nėra tikro intereso. Yra visokių būdų tokį procesą suvaldyti. Kuratorijos valdyba tokių galimybių savo šiemetiniame posėdyje ne iš tolo nenorėjo svarstyti. Bet pustuštis bendrabutis yra ne vien finansinė problema. Nebeturint lietuviško bendrabučio (arba jį sumažinus iki minimumo), mokiniai pasidaro nebesiekiami užklasinė veiklai. Dėl to nukenčia jų mokslo pažangumas ir lietuviškas auklėjimas, nyksta ir visi ansambliai, ateitininkų bei kita užklasinė veikla, o ateityje nebus kuo didžiulioti lietuvių vardo garsinimu. Kad šitaip neįvyktų ir kad ypač nebūtų prarastas mokyklos finansavimas ir iš Lietuvos (ši veikla yra lituanistinės programos dalis), siūloma bendrai ieškoti kitos išeities, negu gimnazijos vadovybės peršama. (Atrodo, nereikėtų aiškinti, jog bendrabučiai yra ne tam, kad juose gyventų aplinkiniai.)

4. Atviros diskusijos. Jei Kuratorijos valdyba nebijo atvirų diskusijų, tai lieka klausimas, kodėl jų neveda. Iki šiol visų padarytų pasiūlymų, pastabų ir kvietimų į bendras diskusijas likimas buvo toks pat: niekuo nepamatuotas visko atmetimas ir guodimasis Amerikos lietuvių spaudoje aiškinant, kad graunama gimnazija. Tai pastebi jau ir kiti. Vieno Amerikos lietuvių savaitraščio redaktorė štai ką rašo: „Kad ir kas ką berašytų – iš gimnazijos visada atkeliauja visus puolantys ir save pateisinantys laiški.“ Kai „begėdžių“, „išsišokėlių“, „šmeižikų“ ir „groivėjų“ skaičius yra pasidaręs toks didelis, pravartu būtų pasvarstyti, ar ne pačių tokių epitetų dalytojų politika yra pasidariusi pagrindine tolesnio lietuviškos gimnazijos gyvavimo rizika ir ar nereikėtų jiems keisti ikišiolinės strategijos.

pranta. Kuratorijos valdyba atvirų diskusijų ir rimtos kritiko⁶ nebijo, bet negali toleruoti įkyraus prieš ją kurstymo užnugaryje. Galų gale prašyčiau siuo atžvilgiu neminėti a. a. A. Lipšio vienu atodūsiu su kun. Kelmeliu, V. Damijonaičiu ir A. Šiugzdiniu, nes jo gimnazijos problemų vertinimai skyrėsi labai nuo pastarųjų, kaip liudija jo pasisakymai ir raštai.

5. Bendruomenei vien vokiška mokykla nereikalinga

Ir Kuratorijos valdyba niekad nenorėjo, nenori ir nenorės vien vokiškos mokyklos. Gimnazijos valstybinis pripažinimas ir persiorganizavimas į dvikalbę mokykla buvo 1999. metais vieninteli reali galimybė išlikti. Lemiamas žingsnis buvo nueitas ne be diskusijų Taryboje ir Kuratorijoje. Gremiumams priklausė tuo laiku tie patys žmonės (Kuratorijos valdybos pirmininkas V. Daminonaitis, Kuratorijos nariai kun. Kelmelis ir A. Šiugzdinis etc.), kurie dabar kritikuoja gimnazijos direktorių ir dabartinę Kuratorijos valdybą už savo pačių sankcionuotus sprendimus. Nereikia mums šaukšto po pietų.

Galime nuraminti suerzintas ir dėl gimnazijos lietuviškumo susirūpinusias sielas: po penkerių persitvarkymo metų gimnazija lietuviškesnė nei kada nors anksčiau.

6. Dėl reikalingos statybos.

Direktorius savo pranešime užsiminė, kad ateityje būtinai reikalingos 8 klasės ir salė ir kad reikėtų sudaryti statybos komisiją. Atsakymo Tarybos posėdžio metu negavo, tačiau straipsnyje polemizuojama apie tai, kam patalpos reikalingos, ar vokiškai ar lietuviškai mokyklai ir apie Tarybos informavimą prieš pradėdant planuoti statybą ant VLB sklypo. Nejaugi galima įžeisti žmogaus išdidumą paprastu Tarybos informavimu apie būtiną reikalą?

7. Tarybos ir Kuratorijos nariai pasižadėjo ateityje artimiau bendradarbiauti.

Nors straipsnis „Informacijose“ ir ne labai skatina sandarbiavimą, Kuratorija yra pasiryžusi pozityviai bendradarbiauti su visais gimnazijos atžvilgiu pozityviai maistančiais lietuviais. Sėdime visi viename laive. Plauksime arba skęsime visi kartu.

Dr. Vilius Lėnertas

(Vas. 16-osios gimnazijos Kuratorijos valdybos pirmininkas)

5. Vokiečiai gimnazijoje. Niekas šiuo metu nekelia klausimo dėl padaryto sprendimo priimti vokiečius į gimnaziją ir padaryti ją dvikalbę mokykla arba siūlo atstatyti buvusią padėtį, nepaisant, kaip tie sprendimai anksčiau buvo priimti. Apie tai šiandien diskutuoti ir aiškintis – iš tiesų šaukštai po pietų. Ir niekas kitas to klausimo nekelia, išskyrus gimnazijos direktorių ir kuratorijos pirmininką. Todėl gąsdinti gimnazijos mokytojus (kas yra, deja, daroma), jog Valdyba yra prieš vokiečius mokytojus ir mokinius, bei norinti juos išstumti iš gimnazijos, yra aiški dezinformacija, siekianti supriešinti vienų su kitais ir nuslėpti tikrąsias mokyklos problemas.

6. Statyba. Dėl statybos reikalingumo – tai visiškai teisingai parašyta: „Direktorius savo pranešime užsiminė...“ Bet taip užsiminta buvo jau prieš dvidešimt metų. Direktorius yra daręs ir daug kitokių užuominų. Ar tai reiškia, kad visa tai yra rimtai užsiimti projektai, į kuriuos reikalingas kvalifikuotas atsakymas? Jeigu buvo norėta gauti Tarybos pritarimą, turėjo būti pateikti išsamūs projektai ir sąmatos, o ne tik „užsiminta“. Dar geriau būtų buvę Bendruomenės organus informuoti ir su jais tartis prieš pradėdant realizuoti tokius kapitalinius planus. Tarybai suteikti garantijas vieno kito milijono paskolai yra ne kišenpinigių išmokėjimas. Tam reikia kruopštaus apsvaistymo ir svarbiausia atsakymo, kokiai gimnazijai – lietuviškai ar vokiškai – pastatas yra reikalingas.

7. Bendradarbiavimas. Kad bendradarbiavimas vyktų – reikia tam tikrų sąlygų. Iš gimnazijos direktoriaus ir kuratorijos valdybos pirmininko paskutinių viešų pasisakymų nė kiek nesimato, kad jie būtų užbaigę priešų paieškas ir nusiteikę racionaliu būdu vesti pokalbius ir bendrai ieškoti išeities. Reikia laukti, kad ir ateityje bet koks naujas pasiūlymas, kuris netiks į jau nuspręstą išankstinę koncepciją ir reikalus pridėtinių pastangų, nebus priimtas ir vykdomas.

8. Išvada. VLB Valdyba pasilieka prie savo nuostatos, kad gimnazijos ir kuratorijos vadovybės pasirinktas kelias išlaikyti gimnaziją lietuvių mokinių sąskaita (pamažu likviduojant bendrabutį) šiuo metu dar nebūtinai.

Vokietijos LB Valdyba

Lietuvių Bendruomenės Vokietijoje reikalai

Prašau šį laišką paskelbti Informacijose kaip skaitytojų laišką.

Laima Lipšytė

Per Vokietijos LB Tarybos posėdį kovo 11 d. stebėjau, kiek mažai Vokietijos LB Valdyba kalbėjo apie savo darbą ir kiek daug – apie kitų tariamas klaidas. Tai patvirtina ir, mano nuomone, gana tendencingai pateiktas posėdžio aprašymas VLB Informacijose 2006, Nr. 1, 6–7 psl.). Čia, pateikiant miglotus kaltinimus, skundžiamasi, kad Vasario 16-osios gimnazijoje nyksta lietuviškumas. Nesuprantu, kuo tai grindžiama. Tie, kurie lankė šią mokyklą, kurie dar vis palaikome ryšį su mokytojais ir mokiniais, turime visai kitą įspūdį. Mokiniai puikiausiai kalba lietuviškai, visi mokosi lietuvių literatūros, Lietuvos istorijos ir geografijos. Daugelį dalykų jie mokosi lietuvių kalba. Čia veikia tautinių šokių grupė, choras, orkestras, veikia ateiti-

ninkai, minimos Lietuvai svarbios istorinės datos, puoselėjami lietuviški papročiai. Mokiniai labai gražiai reprezentuoja Lietuvą vokiečių visuomenėje.

Taigi, jeigu Vokietijos LB gali kuo nors ypatingai pasigirti prieš kitų kraštų lietuvius, tai tik šia gimnazija ir jos gražiu darbu.

O kuo ji šiaip gali pasigirti? Vokietijos LB Valdybos pirmininkas praneša, kad Vokietijoje dabar jau yra 50 000 lietuvių. Bet bendruomenei tepriklauso apie tūkstantį narių, o registruotų apylinkių vis dar tik 13, iš kurių, pagal pirmininko žodžius, veikia tik pusė. O kodėl neveikia kitos? Gal joms reikia pagalbos? Gal kai kuriuose miestuose reikėtų steigti naujas apylinkes? Visa tai yra VLB vado-

vų darbas. Ko laukiama?! Kodėl Taryboje apie tai nekalbama?

Neatlikdami savo darbo, nepajėgdami sujungti savo krašto lietuvių, apsiėmė vadovauti Europai. Praeitais metais balandžio 4 d. vokiškame laikraštyje „Lampertheimer Zeitung“ skaitėme, kad lietuviams Hüttenfeldas yra geografinis Europos Sąjungos centras, kad čia jau sukurta visa infrastruktūra, kad VLB Valdyba greitai įrengs vieną arba du biurus Europos Sąjungos kraštų LB būstinei. Kam jie reikalingi? Dar laikraštyje pasigiriama, kad Vokietijos LB turi didžiausią vaikų stovyklų organizavimo patirtį. O kada vyko paskutinė stovykla? Rodos, prieš beveik 20 metų. O kada ši Valdyba bandė suorganizuoti stovyklą? Jeigu neorganizuojamos savos stovykl-

los, kodėl neinformuojami Vokietijos lietuviai, kad Lietuvoje yra labai puikų stovyklų užsienio lietuvių vaikams? Kodėl neskatinami vaikai vykti į šias stovyklas? Kodėl neorganizuojamas jiems transportas? Tokiu būdu, atlikdama savo tiesioginį darbą, valdyba padėtų lietuvių vaikams rasti ryšį su Lietuva. Ankstyvesnės valdybos tai darydavo. Mudu su broliu daug vasarų tokiose stovyklose atostogavom su lietuviais iš įvairių pasaulio kraštų.

O kaip su lituanistinėmis mokyklėlėmis? Vokietijoje, anot valdybos pirmininko, net 50 000 lietuvių. O tik vienas kasmetinis vaikų darželis ir dvi mažos lituanistinės mokyklėlės, kuriose vaikai irgi ne kas savaitę susirenka. Ir tos pačios įsteigtos be Vokietijos LB Valdybos pa-

galbos. Jos nesusilaukė iš Valdybos nei moralinės, nei materialinės paramos. Kodėl bendruomenė neparemia jų savo lėšomis? Valdyba juk turi nuolatinių pajamų. Galėtų dalį jų skirti vaikų stovykloms. Bendruomenė nėra biznio įmonė, kuri kauptų lėšas valdybos kelioniniams. Skatinti naujų mokyklėlių steigimą VLB Valdybos darbas! Gaila, kad lietuvišku švietimu už gimnazijos ribų dabar nesirūpinama. Praeitais metais baltų mėn. paskelbta, kad įsteigta švietimo komisija. Šiais metais tarybos posėdyje net nebuvo numatytas jos pranešimas. Tarybos nariams užklausus paaiškėjo, kad komisija ir neturėjo ko pranešti. Pasirodo, per visus metus ji net nebuvo susirinkusi išsirinkti pirmininko. Ko laukiama? Koks pavyzdys ro-

domas Europos lietuvių bendruomenėms?

Apdovanojimai ordinais nebetenka vertės ir mėginimai abstrakčiai mokyti kitus – taip pat. Laikas kibti į darbus. Jų yra daug! Pradėjus dirbti paaiškės, kad dirbantis padaro ir klaidų. Gal tada dirbantieji bus atlaidesni kitiems.

Nepriimkite šių pastabų kaip asmenišką įžeidimą, o kaip nuoširdžią konstruktyvią kritiką.

Vokietijos lietuviai anksčiau galėjo pasigirti, kad, nepaisant ideologinių ir visokių kitokių skirtumų, sugebėjo darniai bendradarbiauti. Būtų gražu, kad ir vėl taip būtų.

Laima Lipšytė,
Vokietijos LB Tarybos narė

Mieloji Laima,

ačiū už atsiųstas mintis apie VLB Valdybos veiklą!

Pažiūrėjus tiek į laiško turinį, tiek į adresatų sąrašą, kilo keletas klausimų bei minčių.

Visų pirma, metinis VLB Tarybos posėdis (kuriame mes abu dalyvavome) įvyko prieš šešias savaites. Kodėl šių išties svarbių minčių (dėl mokyklėlių, dėl apylinkių veiklos, dėl stovyklų, dėl buvusios ir didele balsų dauguma perrinktos VLB Valdybos netinkamumo) neišreiškė posėdžio metu?

Dėl adresatų pastebėjau, kad savo mintis išsiunčiau ne tik VLB Valdybos, VLB Tarybos ir Gimnazijos kuratorijos nariams, bet kartu ir viso pasaulio kraštų LB Valdyboms bei užsienio lietuvių žiniasklaidai Europoje ir Šiaurės Amerikoje. VLB Informacijos yra nedidelio tiražo leidinys, kurio nedaugelis egzempliorių keliauja į užsienį. Todėl manau, kad didesnė dalis Tavo laiško adresatų net nėra matę straipsnio, į kurį tu reaguoji.

Šiaip tai nematau tame nieko blogo, nes tikiu, kad viešas dialogas yra efektyviausia priemonė įvairioms problemoms spręsti. Tačiau tuomet nereiktų stigmatizuoti tų, kurie viešai diskutuoja klausimais, susijusiais su Vasario 16-osios gimnazijos ateitimi.

Teisingai Tu rašai apie gimnaziją, kad turime girtis ne tik tuo, kad tokią turim, bet ir tuo, kad ją pavyko nuo pokario metų vis besikeičiančiomis sąlygomis išlaikyti, o tai yra neabejotinai labiausiai ir ilgamečio jos direktoriaus Andriaus Šmito nuopelnas. Tačiau šiandien susiduriame su naujais iššūkiais. Vienas opiausių klausimų yra neaiškus tuštėjančių ir deficitinių bendrabučių likimas, be kurių tiek lietuviška mokinių užklasinė veikla, tiek Tavo minima mūsų bendruomenei svarbi reprezentacinė šokių bei dainų ansamblių funkcija gali nebeteikti pagrindo.

Vieni sieja šią bei įvairias kitas gimnazijos ateitį liečiančias problemas su konjunktyriniais faktoriais (aukų ir mokinių srautai), kiti kaip priežastį mato neadekvatų gimnazijos administravimą, tretii iš viso nemato problemų, o ketvirtii kritikuoja kritikus. Apie visa tai reikia kalbėtis ir diskutuoti tiek posėdžiuose, tiek viešumoje. Tik tada ir tik bendromis jėgomis galėsime rasti tinkamus sprendimus. Kaip jau ne sykį esu minėjęs, kai buvau išrinktas į VLB Tarybą ir susipažinau su visa medžiaga konflikte tarp gimnazijos Kuratorijos valdybos ir Tų-Kurių-Vardų-Negalima-Minėti (... turiu omeny ne Voldemortą, o Alfonsą Kelmelį, Darių Udrį ir Vingaudą Damijonaitį), priėjau prie išvados, kad konfliktas taip suaustrėjo vien dėl atviro ir

produktyvaus diskurso blokavimo. Iš pokalbių su visais šio konflikto dalyviais galų gale įsitikinau, kad visi savo veiksmus motyvuoja tuo pačiu interesu – autentišku susirūpinimu gimnazijos ateitimi ir jos klestėjimu. Tai, kad egzistuoja skirtingi gimnazijos ateities įsivaizdavimai, yra visiškai normalu. Tačiau tai, kad, užuot derinus šias pozicijas konstruktyviose diskusijose, vyksta sąmokslų teorijų rezgimas ir abipusis asmenų demonizavimas, byloja apie labai menką dialogo kultūrą. Nebekartokime šitų klaidų.

Taip pat nesutinku su dažnai išsakyta nuostata, kad vieša diskusija apie gimnazijos ateitį kaip nors pakenktų jos finansavimui. Finansavimui galėtų pakenkti tik vieša diskusija, po kurios nedaromos jokios konstruktyvios išvados. Tiek Lietuvių fondas, tiek Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas, tiek įvairūs Lietuvos valdžios bei išeivijos organizacijų atstovai vieningai suinteresuoti, kad šitiek metų egzistavusi unikali gimnazija ir toliau gyvuotų. Tačiau visiems yra aišku, kad ta misija, kurią gimnazija atliko iki Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo nebegali be išlygų būti traktuojama kaip jos nepakitusi misija ateičiai. Ne pirmą sykį kalbama, kad tiek Lietuvos institucijose, tiek VLB gretose pasigendama aiškios Vasario 16-osios gimnazijos ateities vizijos – vizijos, kuri būtų pagrįsta viešo diskurso, bendro „proto šturmo“, iš kurio sukurtume išsamią gimnazijos paskirties, jos pedagoginės koncepcijos ir ilgalaikio infrastruktūros finansavimo galimybių analizę. Tuose vizijos kūrimo proceso aspektuose, kuriuose mums trūktų profesionalių ir nepriklausomų konsultantų bei vadybininkų pagalba. Visiškai neabejoju, kad reikalui esant tokias vienkartinės išlaidas padengti būtų pasiruošusios anksčiau minėtos gimnaziją palaikančios institucijos. Tik tokios ateities vizijos pagrindu bus įmanoma sėkmingai vykdyti bendrą lobistinį darbą ilgalaikiam jos finansavimui užtikrinti. Tikėkimės, kad VLB Valdybos siūlymas artimiausiu metu sušaukti bendrą gimnazijos Kuratorijos ir VLB Tarybos posėdį bus pirmas žingsnis šia kryptimi.

Su Vasario 16-osios gimnazija susiję VLB interesai negrindžiamai vien sentimentalais. VLB institucijos skiria apie pusę gimnazijos Kuratorijos narių. Tačiau dar svarbiau – Romuvos sklypas ir visi jame esantys pastatai priklauso VLB, o gimnazijos naudojamos patalpos yra jai išnuomojamos už simbolinę 1 euro (tiksliau – 1 markės) metinę nuomą. Per pastaruosius dešimtmečius VLB yra sulaukusi labai stambios Vokietijos valdžios paramos pastatų statybai bei remontui. Ta parama

buvo suteikiama kaip negražinama paskola su sąlyga, kad patalpos bus naudojamos lietuvių gimnazijos reikalams. Tačiau jei gimnazija, pvz., dėl bankroto būtų priversta užsidaryti, VLB tektų neamortizuotą (nenudėvėtą) investuotos paramos dalį sugražinti. Kadangi neamortizuota statinių vertė šiandien tebesiekia milijoninę sumą, gimnazijai užsidarius VLB neliktų kitos išeities kaip parduoti Romuvos sklypą. Tokiu atveju prarastume ne tik gimnaziją, bet ir bene svarbiausią lietuvybės židinį Vakarų Europoje.

Laima, savo laiško gale rašai, kad tavo mintis reiktų priimti kaip konstruktyvią kritiką. Deja, komentaruose apie perspektyvą įsteigti Europos lietuvių bendruomenių asociacijos būstinę Hüttenfelde jokio konstruktyvumo neįžvelgiu. Rašai, kad tokia institucija nereikalinga ir kad VLB Valdyba, Tavo supratimu, nesugebanti deramai tvarkyti Vokietijos lietuvių reikalų, dabar „apsiėmė vadovauti Europai“. Nors nesu šios asociacijos iniciatyvinės grupės narys, tačiau rugsėjo mėnesį dalyvavau Europos lietuvių bendruomenių suvažiavime, kuriame buvo išsamiai svarstomas jos steigimas. Pagrindinė asociacijos būstinės kūrimo mintis yra tokia, kad padidėjus emigracijai iš Lietuvos darosi nebeįmanoma grynai visuomeniniu pagrindu adekvačiai rūpintis naujų emigrantų Europoje integravimu, renginių ruošimu bei koordinavimu, informacijos sklaida. Tokios asociacijos pagrindu būtų ieškoma galimybių rasti finansavimą bent vienam etatiniam darbuotojui, kuris profesionaliai rūpintųsi šiais reikalais. Turima omeny būtent tokie uždaviniai, dėl kurių

Tu nuogaštai, kad VLB valdyba (kurios nariai dirba visuomeniniu pagrindu) nesugeba jų atlikti: stovyklų organizavimą, apylinkių informavimą apie bendruomeninę veiklą, informacinę paramą mokyklėlių steigimui. Tačiau tokios asociacijos administratorius darytų netgi daug daugiau: koordinuotų kultūrinių renginių lietuviškai publikai logistiką visose Europos šalyse (pvz., muzikantų iš Lietuvos gastroles), dirbtų asociacijos spaudos atstovu Europos ir Lietuvos žiniasklaidai, rūpintųsi Europos lietuvių informaciniais ryšiais ir galiausiai, dirbtų finansiniu „multiplikatoriumi“, kadangi turėtų laiko lietuviškiems projektams ieškoti finansavimo nacionaliniuose bei europinio masto fonduose. Taigi rašydama, jog tokia institucija yra nereikalinga, tiesiog kerti šaką, ant kurios mes visi sėdim...

Hüttenfeldas buvo siūlomas kaip galima tokios asociacijos būstinės buveinė dėl to, kad čia turime visą reikiamą infrastruktūrą ir VLB patalpos jau dabar atlieka traukos centro funkciją, į kurio renginius atvyksta bendruomenių veikėjai iš visos Europos. O apie tai, kad VLB „vadovautų Europai“, niekada nebuvo kalbos. Asociacija savo ruožtu rinktų valdybą, kuriai administratorius būtų pavaldus.

Nemanau, kad visiems šio laiško adresatams tematika yra aktuali, tačiau kviečiu visus pasisakyti, atsiliepti bei komentuoti.

Vardan tos...

Rimas Čuplinskas, VLB Tarybos narys

Kaimyninėse bendruomenėse

Olandijos lietuviai tariaisi

2006 m. balandžio 8 d. Olandijos Lietuvių Bendruomenė ir LR ambasada Hagoje surengė apskrito stalo diskusijas, kuriose dalyvavo įvairių olandų organizacijų, bendradarbiaujančių su Lietuva, ir Lietuvių bendruomenių Olandijoje, Belgijoje ir Vokietijoje atstovai bei PLJ Sąjungos pirmininkė.

Diskusijų dalyvius sveikino LR ambasadorius Olandijoje Romualdas Kalonaitis, apie savo krašto LB veiklą pranešė Olandijos LB pirmininkė Daina Toleikytė, Vokietijos LB pirmininkas Antanas Šiugždinis ir Lietuvių kultūros instituto vedėjas dr. Vincas Bartusevičius, Belgijos LB atstovė R. Vilčinskaitė, o apie Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos veiklą – jos pirmininkė Dalia Henkė. Po to savo veiklą pristatė įvairios olandų organizacijos, kurios vienokiu ar kitokiu būdu savo veiklą orientuoja į Lietuvą. Pokalbyje iškilo nemažai bendrų problemų ir klausimų, kurie buvo aptarti. Nuomonių pasikeitimas buvo naudingas, sutarta ateityje plėsti bendradarbiavimą ir savitarpio informaciją.

Dalyviai iš Vokietijos su Olandijos LB Valdybos nariais

Nauja Prancūzijos LB Valdyba

2006 m. balandžio 2 d. išrinkta nauja Prancūzijos LB Valdyba pareigomis pasiskirstė taip:

Linas MAKNAVIČIUS – pirmininkas,
Inga VARENIKAITĖ-KVIETELAITIENĖ – vicepirmininkė,
Jolita LENKEVIČIŪTĖ-DIJKMANS – išdininkė,
Evelina PABERŽĖ – sekretorė,
Mindaugas DILIAUTAS – kultūros reikalai,
Mažvydas MICHALAUSKAS – jaunimo atstovas ir
Asta BADOKAITĖ-FRANSQUIN – internetinės svetainės administratorė.

Adresas:

Linas Maknevičius
12 Rue De La Coude
91540 Ormoy

Tel./faksas (33)(1) 699 028 92

El. paštas linas@prlb.org, valdyba@prlb.org
www.prlb.org

Hageno apylinkė

Šventės Hagene

Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dienos šventė

Antrasis šių metų Hageno lietuvių apylinkės susibūrimas vyko kovo 12 d. Apie 50 lietuvių suėjo paminėti Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dienos. Šventėje kartu ir užgavėnes.

Apylinkės pirmininkas Valdas Jelis pasakė „asilo pamokslą“ apie laisvę. Juk viduramžiais buvo įprasta per užgavėnes į bažnyčią įvesti asilą su vyskupo kepure. Ta proga buvo sakomas kritiškas pamokslas, o asilas įsiterpdavo su savo „y-a“. Šiais laikais asilus pakeičia muzikantai, o vyskupų kepures užsideda karnavalo princai. Pas mus asilo rolę perėmė vaikai su pačių iš popieriaus sulankstytais kepurėmis ir „y-a“ garsais. Tai darė jie su dideliu džiaugsmu. Pamoksle skambėjo Lietuvos politikų kritikos mintys apie šalies gyvenimą, žmonių mąstyseną, dažną nusivylimą, asmeninės atsakomybės stoka. Buvo paminėtos ir Europos Tarybos komisijos kovai su rasizmu ir netolerancija išvados, problemos dėl elgesio su tautinėmis mažumomis. Mus ramino tik tai, kad ši problema yra globali. Po kritinių minčių nuskambėjo sulietuvėjusio vokiečio, Europos nacionalinių mažumų teisių gynėjo Jurgio Zauerveino garsūs eilėraštis: *Lietuvninkais mes esam gimę, lietuvninkais mes turim būt*“.

Jau daugelį metų per nepriklausomybės dienos šventę pas mus kabo aitvaras, padarytas iš Lietuvos vėliavos spalvų, su kryžiumi viduryje. Aitvaras – tai laisvės simbolis, kuriam tvirtumą duoda kryžius. Kryžius

gavėnios metu primena kančios istoriją. Buvo primintos ir pasninkavimo reikšmė bei tradicijos.

Susirinkusiems perskaitėme Lietuvos premjero A. Brazausko bei Tautinių mažumų ir išeivijos departamento generalinio direktoriaus A. Petrausko šventinius sveikinimus išeivijos lietuviams.

Po kavutės pasveikinome Dainą Tamulevičienę, kurios tėvai tą dieną Lietuvoje atgavo bajorų titulą.

Vakarop mėgavomės skanionimis, mūsų pačių pagamintomis ir atsineštomis, vaišėmis.

Lietuvių gegužinė

Meskim darbus, pailsėkim!

Ir į Hageną gužėkim!

*Čia lietuviška kalba –
Miela sielai aplinka!*

*Paplepėsime, pasitarsim,
Kiek užkąsim, kavos gersim!
Atsivežkit daug linksmumo,
Patarimų ir drąsumo!
Kad širdy diena išliktų
Ir daug įspūdžių paliktų!*

Tokiomis eilėmis pradėdami, išsiuntėme visiems mūsų apylinkės nariams internetu ir laiškais kvietimą į lietuvių gegužinę. Į ją gegužės 7 d. atvyko daugiau negu 50 lietuvių, ir labai smagu, kad šį kartą susirinko daug vaikų!

Kaip įprasta, pradžioje skambėjo Valdo Jelio dvasinis žodis futbolo tematika.

Šventėje labai didelę sėkmę turėjo blondinės viešnios iš Lietuvos Janina ir Zosė. Jas vaidino mūsų bendruomenės talentingi artistai Pranas Mirbachas ir Paulius Schartneris. Viešnios juokino puikiomis eilėmis, linksmomis anekdotais, vaidinimais ir nepakartojama išvaizda.

Labai pavyko „Hororo loterija“. Tam kiekvienas atvykstantis turėjo peržiūrėti savo rūšį, spintą, seną suvenyrų lagaminą ir atsivežti kokį nors daiktą, didelį ar mažą, kurio jam nereikia, bet gaila išmesti. Daiktas komiškas, bet nesugedęs, nesuplyšęs, veikiantis, neišteptas. Tokius „stebuklingus“ daiktus reikėjo gražiai įpakuoti. Sudėjus į didelį maišą, turėjome teisę visi nežiūrėdami ištraukti. Buvo daug juoko! Daugelis netgi labai džiaugėsi laimėjimais!

Vaikus labai sužavėjo (sakyčiau, suaugusius ne mažiau) prizai ant ištemptos virvės. Už gražiai padeklamuotą ketureilį eilėraščių lietuvių kalba buvo gaunama teisė užrištomis akimis nusikirpti prizą. Prizų netrūko, labai noriai dalyvavo beveik visi susirinkusieji.

Vaikai deklamuoja eilėraščius

Prie kavos buvo gausus pyragų stalas. Vakarienei netrūko įvairių, daugiausia tipiškai lietuviškų, patiekalų. Nuolat skambėjo nauja lietuviška popmuzika.

Buvo aptarta ir nuspręsta visą informaciją, naujienas apie lietuvius užsienyje mūsų bendruomenės nariams siųsti internetiniu paštu. Daugumos el. pašto adresus jau turime. Šitaip be didelių pastangų ir piniginių išlaidų galime palaikyti ryšį, teikti informaciją, kviesti į susitikimus ir kt. Šitaip galima greitai pasidžiaugti įvykusių susitikimų nuotraukomis. Šį darbą apsiėmė dirbti bendruomenės nare Aldona Schartner.

Mielas kampelis pokalbiui

Zosė ir Janina

Mūsų apylinkė stengiasi, kad mūsų susitikimai būtų gyvybingi, gausūs, kad mes jaustumės ir Vokietijoje, jog esame lietuviai, kad mūsų jaunos šeimos nenutrauktų ryšių su Lietuva, lietuvių kalba, kad neišsižadėtume

savo šaknų, savo žemės, kad savo geru pavyzdžiu rodytume, ko mes verti, kad sužavėtume užsieniečius milžiniškais tempais gražėjančia Lietuva!

Ateinantis susitikimas vyks po vasa-

ros atostogų, rugsėjo 3 d. 15 val. Maloniai kviečiame jau dabar pas mus į svečius: Evangelisches Gemeindehaus Westerbauer, Ennep-Str. 96a, Hagen-Haspe.

Aldona Schartner

Romuvos apylinkė

Darbai

• Pavasarį valdyba išsiuntinėjo visiems laiškus dėl nario mokesčio. Vieni gavo pranešimą, kiek yra skolingi, kitiems buvo padėkota. Kartu buvo išsiuntinėtas apylinkės aplinkraštis. Jis pasirodo nereguliarai. Kitas pasirodys rudenį.

• Balandžio 28 d. apylinkės valdyba sukvietė visus į kino vakarą. Bendrabučio salėje susirinkusieji žiūrėjo įtempto siužeto dramą „Vieni vieni“, kurios pagrindinis filmo herojus – partizanas Juozas Lukša-Daumantas. Pusantros valandos filmas buvo rodomas projektoriumi ant sienos. Technišku darbu rūpinosi Marius Luinys ir Martynas Lipšys, o užkandžių paruošė Ilona Neubert ir Sandra Baltz. Rudenį vėl bus rengiamas kino vakaras, sekite apylinkės tinklalapį: www.Romuva.de

• Jau antrus metus sėkmingai veikia Romuvos apylinkės vaikų darželis (Kiškių klubas). Jam vadovauja Vasario 16-osios gimnazijos mokytoja Bronislava Lipšienė. Vaikučiai renkasi bendrabučio salėje kiekvieno mėnesio paskutinį šeštadienį. Šiuo metu darželis turi 16 vaikų. Naujai atvykusios šeimos gali bet kuriuo metu prisijungti. Romuvos apylinkės valdyba finansškai paremia darželio veiklą

M.D.Š.

Romuviečių iškyla į Baden-Badeną

Romuvos apylinkės valdyba pasiūlė paįskylauti į Steinfurto rožynus. Paaiškėjo, kad dėl ilgiau užsitiesusių šaltų orų rožės dar tik ruošiasi žydėti, tad buvo nutarta apžiūrėti įžymų kurortą Baden-Badeną. Juk taip dažnai aptinkame šį vardą literatūros kūriniuose ir periodikoje. Esą ten toks ir toks kunigaikštis ar karalius gydėsi, ten carai lankėsi, ten žymūs veikėjai kazino daug pinigų išlošė arba pralošė, o koks nors politikas ruošiasi pirkti vilą ir t.t.

Romuviečiai Baden-Baden

(Visos šio psl. nuotraukos Marytės Dambriūnaitės-Šmitienės)

Iškylautojus lydėjo valdybos narės Marytė Šmitienė ir Izolda Zacharias. Sėkmingai pasiekę miesto centrą ir pasistatę automobilius, apžiūrą pradėjome nuo kurhauzo. Pastatas gražus, solidus. Greta jo kukli, daili vasaros estrada ir labai gražus, didelis teatras. Netoliese – kurorto papuošalas Trinkhalle. Ten geriamas iš požemių atitekanis karštas gydomasis vanduo. Visa tai išsidėstę gražiame parke šalia upės.

Paskui, vėsiami ir raminami krintančių vandens kaskadų, takais ir laipteliais pakilome į kalną. Ten radome rumunų ortodoksų koplyčią, kurioje vyko pamaldos. Vėl nusileidę žemyn, apžiūrėjome senamiestį: rūmus, bažnyčias, romėnų maudyklų griuvėsius. Grojant gyvai muzikai, kavinėje malšiname troškulį.

Galiausiai ir pirmą kartą iškylas tikslas nenukentėjo – aplankėme įžymų Baden-Badeno rožyną, kuriame jau žydėjo nemažai rožių, ypač angliškųjų. B. Lipšienė, kuri vedžiojo grupę, paliko rožyno apžiūrą „užsiskandinimui“.

Iškylą baigėme jos aptarimu Romuvos pilies terasoje. Valgydami kepsnius ir dešreles, džiaugėmės pavykusia kelione ir jos išpūdžiais. Stalo ir valgio reikalais rūpinosi Sandra Balz ir Semas Ligeika, jiems padėjo Adolfas Margevičius.

Romuvos vaikų darželio vedėja seka pasaką vaikams.

Visi vienbalsiai nutarė, kad ištvermingiausia iškylautoja – tai dvejų metų Gabija Pichel, kuri nepavargdama visur bėgiojo zigzagais dvigubą kelią, niekad neverkšlino ir net neužmigo automobilyje grįžtant.

Bronė Lipšienė

Ištvermingiausia Romuvos apylinkės iškylautoja Gabija Pichel

Hamburgo apylinkė

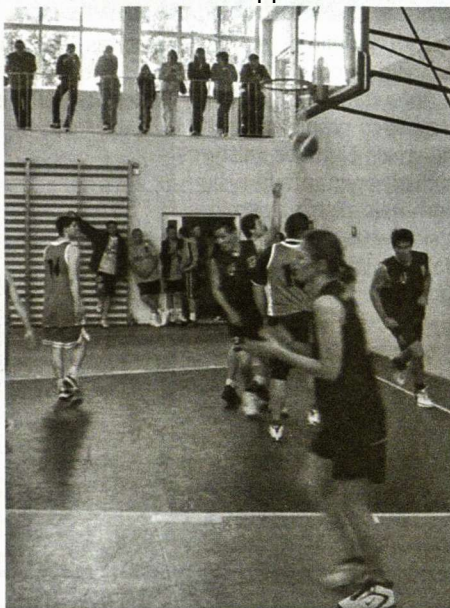
Hamburgo lietuvių padangėje

Mano matematikos mokytojas visada sakydavo: „Jei nežinai, kaip pradėti, reikia pradėti.“ Man būdavo sunku suprasti. Juk nežinai, bet privalai.

Ilgos ir nuobodžios diskusijos – kas parašys straipsnį? Vienas laiko neturi, kitas nemoka rašyti, trečias šventėje nebuvo. Bet juk apie save reikia papasakoti, ką mes veikiame, kuo gyvename, kokias problemas gvildiname. Ir jeigu mes apie save neparašėme, gal būt nebuvo laiko, nes vėl turėjome ruošti ateinančiam renginiui. O renginių mūsų apylinkėje tikrai netrūksta. Vien Vasario 16-osios šventė viskas nesibaigia. Ir šįkart kaip niekad jų buvo labai daug.

• Šį pavasarį buvome pasikvietę berlyniečių jaunimą žaisti atsakomųjų krepšinio rungtynių. Sako, namuose ir sienos padeda. Šį kartą pergale sunkiai, bet išsikvojome. Nors sirgalių buvo ne per daugiausia, bet Raimonda sugebėjo atstovauti gal dešimčiai jų. Po rungtynių susirinkome parke pagrilinti iki sutemų. O kadangi tą savaitgalį buvo Hamburgėje uosto šventė, daugelis patraukė uosto link...iki paryčių. O jei Hamburgėje esi, tai reikia ir žuvų turguje apsilankyti, kitaip nebūsi pažinęs miesto. Tikiuosi, berlyniečiams ne tik žaidynės, miestas, bet ir rūkytas ungurys patiko.

• Hamburgiečių krepšininkams tai buvo gera pamoka besirengiant IV Europos lietuvių krepšinio turnyrui, kuris vyko Punske (Lenkijoje). Šeiminkai labai šiltai sutiko, nors mes atvykome jau penktadienio ankstų

Berlyniečiai buvo nugalėti

rytą. Tad buvo truputį laiko ir numigti po ilgos kelionės, ir pailsėti. O kai kurie nuėjo ir pamėtyti kamuolį į krepšį. Taigi šeštadienį, gegužės 27 d., 9 val. ryto prasidėjo turnyras. Mūsų komandai liko žaisti Punsko Kovo 11-osios mokykloje. Gal ir gerai, belaukiant kitų rungtynių galima buvo ir ant čiužinių truputį kojas ištiesti, klasėje, kurioje ir miegojome. Mes turėjome 4 rungtynes, deja, mums fortūna nelabai šypsojosi. Bet baudų metimais liko žaisti Punsko mūsų komandai 10 vietą. Aš tikiuosi, kad į V ELKT, kuris vyks Londone (Anglijoje), važiuos ne tik Lina, Asta, Agnė, Dalia, Virgijus, Remigijus, Rimas B., Robertas, Ričardas B., bet ir kiti krepšininkai bei sirgaliai. Gal, jei daugiau sirgalių bus, išsikvosime geresnę vietą. Juk viltis miršta pasututinė...

• Birželio 3 d. vyko bendras šeštadieninės mokyklėlės „Abécélé“ ir apylinkės renginys. Jo metu mokyto-

ja Salomėja Böttcher įteikė mokiniams mokslo baigimo pažymėjimus. Nors oras mus nelabai lepio, bet susirinko tikrai nemažai ne tik vaikų, bet ir suaugusiųjų. Buvo galimybė paplaukioti kanojomis, kuriomis kaip visada pasirūpino Vida ir Hans-Henri Busse, taip pat pažaisti įvairius žaidimus, traukti virves ir kt.

• Birželio 10 d. Lietuvių katalikų misija kartu su apylinkė dalyvavo renginyje „Tautų ir kultūrų šventė Pasaulio futbolo čempionato garbei“. Turėjome galimybę parodyti, kas mes ir iš kur esame ir netgi parduoti lietuviško maisto, kuris buvo atvežtas iš Lietuvos. Kai kurie pirkto net raugintų agurkų, jų visai neparagavę. O lietuviška duona ir dešra taip kvėpėjo ir sūrio su krynais neatsisakytą ragauti bei pirkti. O gal Rita mokėjo prikalbinti praeivius? Gal Darius besiuilydamas paragauti mūsų maisto pritraukdavo pirkėjus? O gal ir Aiva, ir Asta, ir Dalia, ir daugelis kitų, kurie po keletą valandų stovėjo už prekystalio, suteikdavo praeiviams malonų vaizdą? Merginos buvo

visada linksmos, geros nuotaikos. O gal saulė linksmi šypsojosi? Buvo smagu, tikrai! Tik mūsų tautinių šokių kolektyvui nebuvo taip malonu šokti, nes saule negailėjo savo šilumos. Bet mūsų merginos išsvermingos, labai šauniai pasirodė, tuo ir užbaigdamos savo sezoną. Nuoširdžiai dėkojam vadovei Elenai Baliulienei ir muzikantei Vandai Mozūraitienei.

Galėčiau ir daugiau rašyti, bet gal apie mūsų bendruomenės patalpų remontą jau ateinantį kartą papasakosiu, kai bus viskas užbaigta, bet kartu norėčiau paprašyti kelių vyrų, kurie turėtų laiko ateiti ir užbaigti paskutinio kambario lubas, sienas, langus ir keletą durų nudažyti. Juk mes valdyboje tik moterys.

Nepamirškite užsukti ir į mūsų svetainę: www.hamburgas.de

Sveikiname mūsų XII PLJK atstovus iš Hamburgo: Jūratę Patackaitę, Astą Baikauskaitę, Dalią Henke ir Rimą Baliulį ir dėkojame visiems rėmėjams!

Asta Baikauskaitė

VLB Hamburgo apylinkės pirmininkė

Offenbache už 6 eurus tautiečių buvo nužudytas Rimas

Rimo žudikai suimti!

Šeštadienį, 2006 m. kovo 18 d., Offenbache, viename bute Geleit gatvėje, buvo rastas 42 metų Rimo Selickio lavonas. Atlikus lavono skrodimą nustatyta, kad Selickis tapo išorinio prievartos poveikio auka.

Kaip sužinota, trys Rimo žudikai jau suimti, ketvirtas dar ieškomas (visi lietuviai).

Rimas iš savo nebylio brolio mokėjo gestų kalbą, tad pasinaudodamas ja sėkmingai ubagavo Frankfurte. Dažnai pas jį apsilankydavo iš Lietuvos atvykę smulkūs vagiškai (mobilūs telefo-

nai ir t.t.) tautiečiai pagerti, nes jis buvo turtingesnis.

Kaip paaiškėjo, tokios išgertuvės vyko ir kovo 18 d. Rimas nedavė 6 eurų naujam buteliui, todėl jis banditų kėde ir viskuo, kas jiems pakliuvo į rankas, buvo primuštas ir paliktas bemirštantis.

Kaip teigia įvykį tyręs komisaras, taip žiauriai sudoroto žmogaus jam neteko iki šiol regėti.

Jau daug įvykių buvo per pastaruosius 15 metų Frankfurte tarp lietuvių, bet tokio dar negirdėjau, kad dėl 6 eurų būtų nužudytas tautietis. Reikia daryti viską, kad tokiems ir panašioms reiškiniams būtų užkirstas kelias. Netoleruokime daugiau žmogžudžių ir vagių, veikime prieš juos kartu.

Romas Šileris

VL Jaunimo sajungos su- važiavimas Anna- berg'2006

Š.m. gegužės 19–21 d. Vokietijos lietuvių jaunimas vėlei rinkosi tradicinėje savo susitikimų vietoje – Annabergo namuose, Bonnoje. Suvažiavimo tema buvo pasirinkta šiuo metu ypač dažnai žinias-klaidos, mokslininkų ir pamažu politikų pradėta nagrinėti aktualija – Emigracija ir „protų nutekėjimas“.

Po triukšmingo susipažinimo vakaro prie laužo, nuo pat ankstaus šeštadienio ryto, prasidėjo politinė dalis. LR Seimo narys bei Liberalų sąjūdžio lyderis Petras Auštrevičius skaitė paskaitą „Emigracijos tendencijos, perspektyvos, galimi problemos sprendimo būdai“. Susumavęs statistinius duomenis, viešosios nuomonės apklausų bei socialinių tyrimų rezultatus, jis apžvelgė emigracijos iš Lietuvos mastus, kryptis, priežastis, aptarė neigiamas ir teigiamas emigracijos pasekmes Lietuvos ekonomikai, darbo rinkai, socialiniam ir nacionaliniam saugumui bei politiniams pokyčiams. Nagrinėdamas emigracijos priežastis, P. Auštrevičius lygino Lietuvos ir kitų ES šalių socialinius rodiklius, iš dalies sąlygojančius Lietuvos gyventojų veržimąsi svetur. Aptardamas tyrimo „Protų nutekėjimas iš Lietuvos“ išvadas, politikas atkreipė dėmesį į išsimokslinusių, aukštesnę ir aukščiausią kvalifikaciją turinčių darbuotojų emigracijos motyvus. Traukos veiksniai užsienyje (viliojančios darbo ir profesinės realizacijos sąlygos) turi didesnę įtaką aukštos kvalifikacijos žmonių migracijai negu stūmimo veiksniai (netenkinančios sąlygos Lietuvoje). Tarp stipriausių reemigracines nuostatas veikiančių veiksnių taip pat minimos profesinės realizacijos sąlygos Lietuvoje, „kurių gerinimas galėtų stipriai sumažinti traukos į užsienį efektą ir vien-

kryptį protų judėjimą, sukurti sąlygas vykti protų cirkuliacijai“. Buvęs vyriausiasis euroderbybininkas savo pranešimą baigė pasiūlymais Lietuvos valstybės politikai, apimančiais ryšių su emigrantais plėtra, reemigracijos skatinimą emigrantams palankiais politiniais sprendimais (švietimo ir mokslo reforma, mokesčių sistemos ir verslo reguliavimo bei kt. pakeitimai), darbo jėgos pritraukimą iš užsienio šalių.

Po paskaitos vyko energinga diskusija apie emigracijos priežastis, seminaro dalyviai dalijosi savo patirtimi, lūkesčiais ir pasvarstymais, kodėl jie norėtų ar nenorėtų grįžti į Lietuvą. Susitikimo dalyviai vienu balsu pabrėžė svarbiausią sąlygą – tai mokslo ir mokymo kultūros keitimą. Studijos pirmiausia turėtų išmokyti jauną žmogų kritinio mąstymo, savarankiško darbo metodikos, savikontrolės ir disciplinos, gebėjimo savarankiškai planuoti savo laiką ir tolesnį gyvenimą po studijų. Buvo prieita prie bendros išvados, kad Lietuvoje ypač reikia skatinti diskusijų kultūrą.

VLJS suvažiavime taip pat svečiavosi Arnoldas Pranckevičius – buvęs LR Prezidento V. Adamkaus patarėjas, dabar dirbantis Europos Parlamente, užsienio politikos skyriuje. Pokalbyje su suvažiavimo dalyviais apie studijas užsienyje bei grįžimą į Lietuvą jis pasidalijo savo asmenine patirtimi, paragino susirinkusiuosius ieškoti darbo ir karjeros galimybių Tėvynėje.

Po ilgos ir įdomios diskusijų dienos Vokietijos lietuvių jaunimas kartu su svečiais rinkosi priešais didžiulį lininį ekraną stebėti Europos dainų konkurso. Žinoma, labiausiai visoje eurovizijoje įdomus buvo jungtinių Lietuvos muzikos grantų (LT United) pajėgų pasirodymas, netrukęs visiems šešiasdešimt dalyvių leisti pasijusti tikrais nugalėtojais, o pačius LT United didvyrius ilgam laikui užkelti ant pjedestalo šalia „Žalgirio“.

Sekmadienį buvo skaitoma metinė veiklos ataskaita, pri-

statytas „Pasaulio lietuvių jaunimo kongresas“ bei Vokietijos atstovai, išklausti pasiūlymai ateinančiai VLJS Valdybos kadencijai.

Jaunimo sąjungos valdyba buvo atleista nuo atsakomybės ir išrinkta nauja (žr. nuotr.): Martynas Gaurilčikas – pirmininkas, Aušra Malinauskaitė (3 iš k.) – pirmoji vicepirmininkė, Jūratė Patackaitė (4 iš k.) – antroji vicepirmininkė, Martynas Tschischauskas – sekretorius ir Sofija Loiter – išdininkė (1 iš k.).

Revizijos komisiją sudaro Aušra Getautienė, Arūnas Damijonaitis ir Dovydas Šalkauskas.

Suvažiavime dalyvavo apie 50 asmenų, didesnę dalį – nauji žmonės, turintys daugybę idėjų bei pasiūlymų, neslėpė ambicijų dalyvauti VLJS veikloje. Tai įkvėpė valdybą dar aktyviau dirbti Vokietijos jaunimo labui. Vokietijos lietuvių jaunimo sąjunga įkurta prieš 30 metų. Jos tikslas dar iki dabar nepasikeitęs: VLJS teikia galimybes lietuviškam jaunimui susiburti ir palaikyti tarpusavio ryšius. VLJS nariai pagal statutą yra visi lietuviai tarp 16 ir 36 metų, nuolat gyvenantys Vokietijoje. Ji kasmet pavasarį rengia metinį suvažiavimą, kur būna progos padiskutuoti aktualiomis temomis, pasiklausti įdomių paskaitų ir pranešimų. Kitose šalyse taip pat yra lietuviškų jaunimo sąjungų, visas jungia Pasaulio lietuvių jaunimo sąjunga.

Bernadeta Goštautaitė
VLB Valdybos atstovė spaudai

Nauji vėjai Vokietijos lietuvių jaunimo sąjungoje

1974 m. įkurtoje Vokietijos Lietuvių Jaunimo Sąjungoje susibūrę jauni lietuviai Vokietijoje plėtoja įvairią ir įdomią veiklą.

- 2005 m. VLJS organizavo Europos lietuvių krepšinio turnyrą, į kurį suvažiavo net 11 lietuvių komandų iš skirtingų Europos valstybių. Turnyrą savo apsilankymu pagerbė LR Seimo Pirmininkas Artūras Paulauskas.

- Kiekvieną rudenį lietuviai susitinka Annaberge namuose per Baltijos šalių jaunimo suvažiavimą. Lietuvaičiai iš Bonnos sugalvojo šį susibūrimą pavadinti Baltoweenu, kadangi jis kaip tik vyksta tą savaitgalį, kai Vakarų šalyse švenčiamas Helloweenas. Savaitgalio metu taip pat buvo nagrinėta Vakarų įtakos Baltijos šalims problematika. Kadangi savaitgalis buvo labai linksmas, šiais metais visi laukia Baltoweeno pratesimo. Taigi kviečiame visus į Baltoweeną II, kuris vyks spalio 27–29 d. Annaberge.

VLJS suvažiavimo Annaberge dalyviai

- Kiekvienais metais pavasarį Annaberge namuose Bonnoje vyksta Vokietijos lietuvių jaunimo suvažiavimas. Savaitgalio metu gražioje vietoje, kur įsikūrę Annaberge namai, draugiškai pasėdime prie laužo, diskutuojame svarbiomis bei aktualiomis temomis, turime garbingų svečių, o vakare linksminamės šokdami ir dainuodami. Šiais metais suvažiavime dalyvavo svečiai iš Lietuvos – Liberalų sąjūdžio pirmininkas bei vyriausiasis euroderbybininkas Petras Auštrevičius, o iš Briuselio atvyko buvęs LR Prezidento V. Adamkaus patarėjas vidaus politikos ir analizės klausimais, o dabar dirbantis Europos Parlamente Arnoldas

Pranckevičius. Po suvažiavimo P. Auštrevičius sakė: „Linkiu išlaikyti šiltą, klubinę atmosferą, kuri leidžia atsipalaiduoti ir pabendrauti tarp bičiulių. Naujos pažintys yra tiesiog puiku, kuomet esi išvykęs ir tau reikia bendravimo.“

- Gegužės 19–21 d. Annaberge namuose vykusiam kasmetiniame Vokietijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos visuotiniame narių susirinkime buvo išrinkta nauja VLJ Sąjungos valdyba. Kadenciją pradeda Martynas Gaurilčikas, Aušra Malinauskaitė, Jūratė Patackaitė, Sofija Loiter bei Martynas Tschischauskas. Valdyba užsibrėžė tikslus, kuriuos norėtų įgyvendinti per šiuos metus.

- Aktualiausias uždavinys – parengti atstovus į šiais metais birželio 24 - liepos 9 d. Kanadoje vyksiantį Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą, į kurį Vokietijos LJS siunčia net devynis atstovus. VLJS ypač dėkoja Vokietijos Lietuvių Bendruomenės Valdybai už Vokietijos atstovams suteiktą finansinę ir moralinę paramą.

- Per šias porą savaitių nauja valdyba jau pasigamino reklaminių Vokietijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos vėliavą, kurios įsigijimą parėmė Lietuvos įmonė Brand Factory. Šioje vėliavoje pavaizduotas VLJS narių parinktas šūkis – Lietuvis ir Vokietijoje lietuvis...! bei interneto svetainėje išrinktas vėliavos dizainas. Kitas mūsų žingsnis reklamuojant Sąjungą bus VLJS vizitinių kortelių išspausdinimas.

- Nauja valdyba sieks artimesnio bendradarbiavimo su Vokietijos Lietuvių Bendruomene. Be to, mes aktyviau ieškosime rėmėjų, kad galėtume plėsti savo veiklą.

Parengsime informacinį leidinį Erasmus studentams, atvykstantiems į Vokietiją iš Lietuvos. Jame bus surašyti naudingi patarimai, pasiūlymai įsikuriantiems, kontaktinė informacija apie lietuvių susibūrimus ir daug kitos naudingos medžiagos. Kursime naujos kokybės internetinį Jaunimo Sąjungos puslapį, kuris bus naudingas ir įdomus. Jame bus reguliariai įdedama nauja informacija – vietinė bei įvykių Lietuvoje santrauka. Taip pat planuojame sukurti patogią narių bendravimo virtualioje erdvėje aplinką. Skatinsime reemigraciją: bandysime užmegzti ryšį su personalo firmomis Lietuvoje. Apie įdomius darbo ar praktikos pasiūlymus informuosime savo narius Vokietijoje. Vienas prioritetų bus naujų narių pritraukimas ir dažnesnių lietuvių susiejimų rengimas. Taip pat planuojame dalyvauti savaitraščio „Atgimimas“ organizuojamame konkurse „Padovanok Lietuvai viziją“ bei mąstome apie lietuviškų grupių koncertų organizavimą Vokietijos lietuviams.

- Kviečiame visus lietuvius jaunuolius, gyvenančius Vokietijoje, jungtis prie VLJ Sąjungos, dalyvauti renginiuose, padėti organizuoti, siūlyti idėjas, kritikuoti arba tiesiog kalbėtis lietuviškai už Lietuvos ribų. Sąjungos nariais gali tapti visi Vokietijoje gyvenantys lietuviai nuo 16 iki 36 metų. Norint tapti nariu, tereikia VLJS svetainėje užpildyti registracijos anketą.

Vokietijos Lietuvių Jaunimo Sąjungos svetainė: www.vljs.de

Sofija Loiter ir
Martynas Gaurilčikas

Europos lietuvių krepšinio IV turnyras Punske

Šių metų gegužės 26–28 dienomis Punsko lietuvių gimnazijoje (Lenkija) įvyko Europos lietuvių krepšinio jau IV turnyras, kuris kiekvienais metais susilaukia vis didesnio atgarsio.

Šaunu, kad kiekvienais metais dalyvaujančių komandų gausėja. Netoli Lenkijos ir Lietuvos pasienio įsikūrusiame Punske šiemet susirinko 12

ekipų iš Lenkijos, Lietuvos, Vokietijos, Danijos, Baltarusijos ir Anglijos, kurios po šilto punskiečių priėmimo turėjo progą dar turnyro išvakarėse pasitreniruoti mokyklos patalpose, taip pat ir susipažinti su būsimais varžovais.

Nuo ankstyvo ryto iki vakaro trukęs turnyras nestigo nei džiaugsmo akimirų, nei pralaimėjimo ašarų, nei ginčytinų situacijų. Deja, šis turnyras buvo visiškai nesėkmingas visoms

trims Vokietijos komandoms. Didelių ambicijų turinti, pastarųjų dvejų metų čempionė Hüttenfeldo „Žalčių“ komanda patyrė fiasko ir – pralaimėjusi visus tris mačus 1–2 taškais – iškrito jau po grupio rungtynėse. Ji buvo suburta iš Mannheimo, Heidelbergo, Müncheno studentų ir Vasario 16-osios gimnazijos moksleivių. Toks

pat skaudus likimas ištiko ir Hamburgo bei Berlyno krepšinio entuziastus, kurie į tolesnį etapą irgi nepateko.

Renginio finale gausiai susirinkusių žiūrovų akivaizdoje išsirikiavo Londono „Kembrižo“ ir Vėisiejų iš Lietuvos penketukai. Be galo įtemptai ir emociškai kovojusias komandas po rungtynių pabaigą skelbiančios sirenos skyrė vos vienas taškas. Rezultatu 31:30 pergalę paskutinėmis sekundėmis pasisėkė išplėsti Vėisiejams.

Po finalo rungtynių neliko neapdovanotų: visos komandos gavo diplomus, žaidėjams buvo įteikti atminimo medaliai, o prizininkams atiteko nugalėtojų taurės. Apdovanojimų susilaukė ir geriausias turnyro žaidėjas bei žaidėja.

Reikia pažymėti, kad ELKT taisyklės – netipiškos, kadangi komandoje žaidžia

keturi vyrai ir viena moteris, kurios pelnyti taškai vertinami dvigubai. Šiais metais visos komandos, kurios iškopė į ketvirtfinalį, savo gretose turėjo bent po vieną profesionalią merginą, kurios pridarė daug nemalonumų, ypač ekipoms iš Vokietijos. Be to, visi dalyviai vienbalsiai pripažino, kad šįkart žaidėjų meistriškumo lygis buvo itin aukštas ir pranoko visus lūkesčius.

Vakare, po gardžios vakarienės, net ir pralaimėjusios komandos neišsiskirstė, o drauge patraukė prie ežero, kur vis dar emociškai buvo aptarinėjami įvykiai krepšinio aikštelėje. Čia ir buvo oficialiai paskelbta, kad kitų metų turnyras bus rengiamas Londone, kuris – jau dabar visi tuo įsitikinę – turės didžiulį pasisekimą. Šokiai ir dainos tęsėsi iki paryčių.

Norisi pabrėžti, kad šis turnyras susilaukė didelės sėkmės ne vien sportiniu atžvilgiu. Šis po visą Europą išsibarsčiusių lietuvių susibūrimas suteikė kiekvienam dalyviui be galo daug šiltų įspūdžių. Visi buvo pakilios nuotaikos vėl galėdami būti tarp savo tautos žmonių. Nors visi vienas kitą pažinojo vos vieną dieną, pašaliniam žmogui galėjo atrodyti, kad tai yra viena šeima, kuri po ilgo nesimaitymo laikotarpio vėl susirinko kartu pasėlti. Šaunu, kad dėl tokio renginio atsiranda galimybė pabendrauti su kitų šalių bei miestų jaunimu, pasidžiaugti galimybe išbandyti jėgas mėgstamiausioje ir populiariausioje Lietuvoje sporto šakoje. Džiugu ir tai, kad nepamirštame, kas mes ir iš kur kilę, o visos asmeninės ambicijos ir pykčiai lieka giliai užmaršty.

M. Jacinevičius

Komandos tariaisi

Sporto renginiai Vasario 16-osios gimnazijoje

• Balandžio mėnesį gimnazijos krepšinininkai sėkmingai dalyvavo Hemsbacho mieste vykusiame kasmetiniame krepšinio turnyre. Vyresniųjų grupėje nuolatiniams įvairių turnyrų krepšinininkai Justas Biekša, Arvydas Drinkus ir legionierius E. Togul išties pademonstravo puikų komandinį žaidimą ir tapo turnyro nugalėtojais. Neatsilikio savo pergalėmis nuo jų ir jaunesniųjų mūsų mokinių komanda, kurioje žaidė Mindaugas Docaitis, Andrius Siurtikovas bei Nicolas Modena

Klimas. Savo grupėje jie taip pat tapo nugalėtojais.

• Gegužė mūsų mokiniams buvo futbolo mėnuo. Sėkmingai mūsų futbolininkai varžėsi Hüttenfeldo miesto organizuotame futbolo turnyre. Šiose varžybose mūsų komandos garbę gynė J. Biekša, R. Janavičius Romero, E. Marmakas, N. Modena Klimas, M. Lipšys, M. Docaitis, Š. Sivickis, A. Siurtikovas ir A. Drinkus. Nelengva gimnazijos mokiniams buvo rungtyniauti su didelę žaidimo patirtį turinčiomis komandomis. Tačiau sportinis atkaklumas ir ištvėrmė padėjo sėkmingai įveikti visus varžovus, ir mūsų gimnazijos mokinių komandai atiteko turnyro pereinamoji taurė.

• Gegužės 24 d. gimnazijos futbolo entuziastų komandos vėl visą dieną džiugino savo gerbėjus sirgalius. Tą dieną gimnazijos parko futbolo aikštėje buvo organizuotas pavasario futbolo turnyras, skirtas artėjančiam Pasaulio futbolo čempionatui Vokietijoje. Šio turnyro stipriausios komandos vardas suteiktas komandai, kurioje žaidė R. Janavičius Romero, M. Schaubert, I. Čaplikas, E. Tomkevičius ir penktokė J. Lange. Be to, R. Janavičius Romero ir M. Schaubert buvo pripažinti ir rezultatyviausiais šių rungtynių žaidėjais.

Edmundas Jankūnas

Paskutinė žinia

2006 m. liepos 2 d. įvyko Bonn-Kölno LB apylinkės visuotinis narių susirinkimas. Išrinkta nauja valdyba. Aptarta tolesnė veikla. Norintiems prisijungti prie apylinkės veiklos informaciją teikia: Gvidas Mazgelis, tel. 0221-429 37 27, el. paštas tfvu@yahoo.de. Apylinkė kviečia registruoti vaikučius į ketinamą steigti Bonn-Kölno apylinkės liuanistinę mokyklą. Informaciją teikia Elena Aronstamienė: tel. 02233-979 649, el. paštas e.aronstam@gmx.de

Jubiliejų metai Vasario 16-osios gimnazijoje

Net 8 mokytojai šiais metais švenčia garbingus jubiliejus.

Ilgiausiai gimnazijoje dirbanti mokytoja yra Bronislava Lipšienė. Ji čia mokytojauja nuo 1976 m. rugsėjo 1 d. B. Lipšienė dėsto lietuvių k. ir literatūrą bei ruošia mokinius abiturus egzaminams. Ji yra dirbusi bendrabučio auklėtoja ir dėsciusi Lietuvos istoriją, geografiją, o dabar mažiukams dėsto ir biologiją. B. Lipšienė buvo įsteigusi dainų būrelį, kuris iš pradžių norėjo tik pasidžiaugti senomis lietuvių liaudies dainomis, bet paskui buvo labai mielai kviečiamas į įvairius lietuvių ir vokiečių renginius. Ji organizavo mokinių keliones į Punksą ir vokiečių mokinių, tėvų bei mokytojų ekskursijas į Lietuvą. Ji rašo į lietuvišką spaudą, padeda leisti gimnazijos „Metrašči“ ir dalyvauja visuomeninėje veikloje. Kartu su savo a.a. vyru Arminu užveisė gimnazijos parke rožynus ir dabar juos globoja.

(1 eil. iš k. į d.) M. Šmitienė, A. Šmitas ir B. Lipšienė, (2 eil.) E. Meikienė, E. Kaufmann, B. Kempf, L. Manss ir I. Krauter-Werner
(Nuotrauka Dariaus Subačiaus)

Keliomis savaitėmis vėliau negu B. Lipšienė gimnazijoje pradėjo dirbti Marytė Dambriūnaitė. Taigi ir ji švenčia 30 metų darbo jubiliejų. Ji į gimnaziją atvyko iš Amerikos „tik vieneriems metams“, bet apsigalvojo kitaip. Ištekėjo už Andriaus Šmito ir liko gimnazijoje. Trumpam buvo išėjusi motinystės atostogų, pagimdė dvi dukras, bet ir tų pertraukų metu vadovavo gimnazijos ateitininkams, kurių veiklą atgaivino atvykusi į gimnaziją ir kuriuos ji ligi šiol globoja. Kasmet vyko jos vadovaujami ateitininkų talentų vakarai, ekskursijos, buvo leidžiamas laikraštėlis ir vyko ateitininkų suvažiavimai. M. Dambriūnaitė-Šmitienė ilgus metus mokė tautinių šokių ir vadovavo jaunesniųjų bei vyresniųjų mokinių šokių grupėms. Ji parengė gimnazijos šokėjus Pasaulio lietuvių šokių šventei Čikagoje 1992 m., taip pat Dainų ir šokių šventėms Vilniuje 1994 ir 1998 metais. Marytė dėsto anglų k., bet jai teko dėstyti ir lietuvių k., biologiją, sportą ir Amerikos istoriją. Ji buvo auklėtoja ir mergaičių bendrabučio vedėja. Visuomet matome ją su fotoaparatu, ypač per įvairius renginius. Jos nuotraukos ir korespondencijos informuoja įvairių lietuviškų laikraščių, ypač „Pasaulio lietuvių“, skaitytojus apie gimnazijos ir čia gyvenančių lietuvių veiklą. Savo nuotraukų parodomis dokumentuoja gimnazijos ir Vokietijos LB paskutinių 30 metų istoriją. Ji yra viena „Metraščio“ redaktorių. Marytė – aktyvi visuomenės veikėja: padėjo organizuoti IV Pasaulio lietuvių jaunimo kongresą Vokietijoje ir Anglijoje, veikė Jaunimo sąjungoje, yra Romuvos LB apylinkės pirmininkė, 28 metus priklauso Vokietijos LB Tarybai, ilgus

metus buvo VLB Tarybos prezidiumo pirmininkė, VLB Valdybos narė ir 2000–2003 m. Pasaulio LB Valdybos vicepirmininkė.

Jos vyras Andrius Šmitas gimnazijoje dirba jau 25 metus. Jis gimnazijoje norėjo dirbti tik trejus metus ir tada grįžti į vokiečių mokyklą, kad neprarastų savo valdininko statuso. 1981 metais jis perėmė direktoriaus pavaduotojo pareigas, o nuo 1982 m. yra direktorius. Vienas jo tikslų buvo pastatyti naują berniukų bendrabutį, bet tam reikėjo daugiau laiko. O 1984 m. dar sudegė Romuvos pilis. Todėl jis nutarė likti. Jis rūpinosi berniukų bendrabučio statyba, pilies atstatymu, mergaičių bendrabučio ir mokyklos pastato atnaujinimu. Visa tai truko iki 1992 metų. Nuo 1988 iki 1992 m. gimnazijai teko daug papildomo darbo: teko padėti Sąjūdžiui, kol nebuvo ambasados, padėti Vokietijos LB atstovauti Lietuvos reikalams Vokietijoje, talkinti įsteigtam Informacijos biurui. Nepaisant šių naujai iškilusių užduočių, jis neapleido Vasario 16-osios gimnazijos reikalų. Kai vokiečių valdžia nutraukė paramą iš pabėgėlių fondų lietuvių, latvių ir vengrų gimnazijoms, jo iniciatyva Vasario 16-osios gimnazija buvo perorganizuota į vokiečių ir lietuvių gimnaziją ir taip išsikovotas valstybės pripažinimas. Šiomis būdu buvo garantuota ilgalaikė gimnazijos ateitis. A. Šmitas visą laiką aktyviai reiškėsi Lietuvių Bendruomenėje: iš pradžių jaunimo veikloje, buvo IV Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso ruošos komiteto pirmininkas, jau 30 metų priklauso Vokietijos LB Tarybai, apie 20 metų priklausė VLB Valdybai, dvejus metus buvo jos pirmininkas.

Taip pat 25 metus gimnazijoje dirba anglų k. mokytoja Irmela Krauter-Werner ir sporto mokytojas Bernd Kempf, kuris anksčiau dėstė ir lotynų k. Abu mokytojai visuomet mielai talkininkauja gimnazijos renginiuose.

Prieš 20 metų gimnazijoje pradėjo dirbti Elena Kaufmann. Ji yra mergaičių bendrabučio vedėjos pavaduotoja ir dėsto lietuvių k., matematiką bei rankdarbius. Ji yra surengusi ne vieną gimnazisčių išaustų lietuviškų juostų ir velykinių margučių parodą lietuviams ir vokiečiams. Vienu laiku mažiukams dėstė tautinius šokius ir mergaitėms sportą. E. Kaufmann taip pat yra visuomenės veikėja: ilgą laiką buvo Vokietijos LB Tarybos ir Valdybos narė.

20 metų gimnazijoje dirba ir Emilija Meikienė, lietuvių k. mokytoja. Ji rūpinasi įvairiais renginiais. Dažniausiai ji rengia Trėmimų minėjimus. Ji padeda Br. Lipšienei vesti literatūros konkursus. Su savo klase ji beveik kasmet surengia karnavalą. Kaip ir Elena Kaufmann, ji visuomet mielai talkininkauja gimnazijos renginiuose.

20 metų gimnazijoje dirba biologijos ir chemijos mokytoja Lieselotte Manss. Anksčiau dėstė ir fiziką. Nuo 1999 m. ji yra gimnazijos direktoriaus pavaduotoja vyresnėms klasėms. Iš tikrųjų ji yra etatinė kaimyninės valstybinės gimnazijos mokytoja valdininkė, „paskolinta“ Vasario 16-osios gimnazijai. Kai padaugėjo mokinių, L. Manss su savo vyru Rolfu Buechsenstein perorganizavo gamtos mokslų kabinetus, parūpino daug baldų iš vokiečių gimnazijų ir kasmet parūpina knygų iš vokiečių mokyklų. Ji yra pagrindinė gimnazijos „Metraščio“ redaktorė vokiečių kalba, parengė vokiškai mūsų mokyklos programą, kuri susilaukė vokiečių įstaigų pagyrimo, ir kasmet organizuoja projektą „Mokytis, kaip mokytis“. L. Manss priklauso švietimo skyriaus sudarytai visos apskrities gimnazijų abiturus komisijai.

V16gim-info

Vasario 16-osios gimnazija išleido 20 abiturientų

Vasario 16-osios gimnazija šiais metais išleido 20 abiturientų – 14 lietuvių ir 6 vokiečius. Abitūros rašto darbai buvo rašomi prieš Velykas, o žodiniai egzaminai vyko nuo birželio 12 d. iki 14 d. Egzaminus vedė vokiečių komisija, vadovaujama kaimyninės gimnazijos direktoriaus dr. J. Haist. Egzaminus išlaikė 20 abiturientų, tik vienam lietuviukui bei vienai vokietaitei šiemet nepasisekė.

Geriausiai egzaminus išlaikė Audrius Makauskas. Jo abitūros pažymiu vidurkis yra 1,0. Pagal surinktų balų skaičių Audrius yra geriausias abiturientas gimnazijos istorijoje. Audrius atvyko iš Varšuvos ir gimnazijoje mokėsi 5 metus. Jis buvo labai aktyvus: dainavo chore, veikė Europos grupėje ir Pilietinės drąsos akcijoje, buvo moksleivių ateitininkų kuopos ir Mokinių komiteto pirmininkas. Antras pagal pažymių vidurkį yra Emilius Venckevičius – 1,5. Jis gimnazijoje mokėsi trejus metus, dainavo chore, grojo orkestre ir priklausė ateitininkams. Trečiasis – Artiomas Oppermann (1,8). Jis gimnazijoje mokėsi taip pat trejus metus, dainavo, šoko ir grojo gimnazijos ansamblyje. Ketvirtoji – Rūta Barzdžiukaitė (2,0), taip pat choristė ir šokėja. Kiti abiturientai taip pat ne tik gerai mokėsi, bet prisidėjo ir prie gimnazijos kultūrinio gyvenimo: Jevgenijus Afanasjevas (choristas, muzikantas), Ignė Aperavičiūtė (šokėja, choristė, ateitininkė), Aistė Aušraitė (choristė, „Globėjų“ grupės narė), Justinas Biekša (krepšininkas, choristas, muzikantas, ateitininkas), Arvydas Drinkus (krepšininkas, šokėjas), Simonas Giedraitis (šokėjas, ateitininkas), Karolis Grevas (muzikantas, šokėjas, choristas, ateitininkas), Egidijus Marmakas

(šokėjas), Renatas Pagačiauskas ir Zivilė Vitkauskaitė (šokėja, muzikantė, choristė, ateitininkė). Brandos atestatą gavo ir šeši vokiečiai: Christin Asel, dvyniai Alexander ir Philipp Gerstorfer, Rebekka Medert, Selina Strubel ir Margarete Weihmann. Komisijos pirmininkas dr. Haist po egzaminų ypač pagyrė lietuvių mokinius už gerus egzaminų rezultatus ir geras vokiečių kalbos žinias. Bendras šių metų egzaminų vidurkis mūsų gimnazijoje pagal vokiečių pažymių skalę buvo 2,2. Tai geresnis vidurkis negu kaimyninių gimnazijų.

Abiturientų išleistuvės vyko birželio 17 d. Akademijos metu gimnazijos direktorius Andrius Šmitas apibūdino šią klasę, pasidžiaugė labai gerais rezultatais ir pristatė kiekvieną abiturientą. Jis padėkojo visiems mokytojams už gerą paruošimą. Abiturientams jis pasakojo apie studijų galimybes universitete, padėkojo jiems už dalyvavimą užklausinėje veikloje ir palinkėjo sėkmės studijose. Direktoriaus žodžiais tariant, gimnazija stengėsi lietuvius mokinius paruošti gyvenimui taip, kad nesvarbu, kuriame krašte jie begyventų, jų širdis visuomet liktų Lietuvoje. Jis paragino abiturientus ir ateityje rūpintis Lietuvos įvaizdžio formavimu užsienyje,

dalyvauti visuomeninėje veikloje, o jei kuris liktų užsienyje – pakvietė įsijungti į Pasaulio Lietuvių Bendruomenę. Taip pat jis prašė jų nepamiršti gimnazijos. Po direktoriaus kalbėjo jo pavaduotoja vyresnėms klasėms L. Manss, kuri rūpinosi technišku abitūros egzaminų vedimu. Tada direktorius su ja įteikė abiturientams pažymėjimus, o pavaduotoja Irena Grevienė kiekvienam abiturientui prisegė gimnazijos ženkliuką. Abiturientus sveikino ir dovanas įteikė Vokietijos LB valdybos atstovas G. Ručys, klasės auklėtojos R. Vomberg ir S. Witmann, ateitininkės G. Jankūnaitė ir D. Šmitaitė nuo visos kuopos. Abiturientų vardu kalbėjo Selina Strubel ir Audrius Makauskas. Jie dėkojo mokytojams ir apdovanojo juos gėlėmis. Akademijos pradžioje grojo K. Schaubert ir G. Ručys, o pabaigoje mokytojas G. Ručys ir abiturientai K. Grevas, E. Venckevičius ir A. Oppermann.

Po akademijos visi susirinko parke prie pilies šventi. Vieni šventė porą valandų, o kiti – vos ne visą naktį. Abiturientų išleistuvėse dalyvavo jų tėvai, šeimos nariai, draugai ir nemažai buvusių mūsų gimnazijos abiturientų – iš viso apie 150 žmonių. (V16gim-info)

Rekolekcijos

Vasario 16-osios gimnazijoje

Vasario 16-osios gimnazijoje š.m. kovo 27 ir 28 d. vyko rekolekcijos. Evangelikai mokiniai susirinko evangelikų bažnyčios salėje, kur vyko meditacijos ir biblijos valandėlė su kun. R. Fuhr. Vokiečiai katalikai mokiniai susirinko katalikų parapijos salėje su katalikų tikybos mokytoja Angela Allahyar-Parsa ir studente Ann-Carolin Helmreich.

Lietuviai katalikai mokiniai susirinko Romuvos pilies salėje. Jiems rekolekcijas vedė iš Lietuvos atvykęs tėvas Antanas Saulaitis SJ. Antros dienos vakare suaugusieji susitiko su tėvu Antanu susitaikymo pamaldoms. Kaip visuomet, tėvas Antanas Saulaitis sugebėjo visus sužavėti ir labai įdomiai vesti rekolekcijas. Pirmą vakarą jis mokinių prašomas pasakojosi apie jėzuitų veiklą.

(Nuotr. M. D. Šmitienės)

Po susitaikymo pamaldų su rekolekcijų vadovu tėvu Antanu Saulaičiu S.J.

Talentų vakaras

Gegužės 6 d. gimnazijos ateitininkai vėl suorganizavo Talentų vakarą.

Tarp pasirodymų, kurių buvo dvylika, ateitininkai kėlė klausimus publikai iš literatūros, istorijos, kinematografijos ir kitokių sričių. Greičiausiai pakėlę ranką ir teisingai atsakę į klausimą buvo apdovanojami „šviesos“ prizų, t.y. elektros lempute.

Talents demonstravo įvairių klasių ir tautybių mokiniai šokdami, dainuodami, vaidindami, kartu demonstruodami įvairių kalbų žinias: lietuvių, vokiečių, prancūzų, ispanų, portugalų, italų, anglų.

Pirmą vietą laimėjo lėlių teatras, antrąją – itališka dviejų mergaičių atliekama daina. Trečią vietą laimėjo žygeivių būrelis už inscenizaciją „Prie laužo“. Specialus prizas buvo skirtas duetui už anglišką dainą.

Pasirodė ir mokytojai. Suformavę gimnazijos futbolo komandą ir sukūrę specialų himną lietuviškai ir vokiškai, jie pademonstravo pasiryžimą ne tik dalyvauti Pasaulio futbolo čempionate, bet ir tapti nugalėtojais.

Prof. V. Landsbergis lankėsi Vasario 16-osios gimnazijoje

Vasario 16-osios gimnazija gegužės 13 d. minėjo Europos dieną. Ta proga mokyklai buvo suteikta teisė vadintis „Pilietinės drašos mokykla, mokykla be rasizmo“. Šis Belgijoje gimęs sąjūdis iškėlė tikslą kovoti su bet kokia diskriminacija. Ligi šiol į jį įsitraukė jau 600 mokyklų. Viena jų – mūsų gimnazija, pirmoji lietuviška mokykla. Šio mūsų mokykloje vykdomo projekto globėjai yra europarlamentarai prof. Vytautas Landsbergis ir dr. Wolf Klinz.

Minėjimą pradėjo mokinių atstovai Selina Strubel ir Audrius Makauskas. Svečius pasveikino gimnazijos direktorius A. Šmitas. Jis padėkojo mokytojai dr. Gabrielei Hoffmann, kuri šį minėjimą organizavo. Po diplomo „Pilietinės drašos mokykla“ įteikimo mokiniai diskutavo su Europos Parlamento nariu prof. Vytautu Landsbergiu. Pradžioje jaunesnių klasių mokiniai trumpu vaidinimu išryškino atskirų tautų ir kultūrų sugyvenimo problemas ir iškėlė klausimą, kiek gali išsiplėsti Europos Sąjunga. Diskusijose, kurioms vadovavo Audrius Makauskas, buvo kalbama apie Europos Sąjungos vertybes ir ateitį. Profesorius pasmerkė amoralią ES vadovų politiką Čėčėnijos atžvilgiu, taip pat Vokietijos ir Rusijos susitarimą tiesti dujotiekį Baltijos jūros dugnu, apie tai iš anksto nepranešus Baltijos šalims ir Lenkijai. Tačiau jis kartu išreiškė viltį, kad Europos laukia šviesi ateitis, jei tik ji nenusisuks nuo savo principų ir pamatinių vertybių. Prof. V. Landsbergis taip pat pabrėžė, kad ES bus gyvybinga tol, kol ji bus atvira naujoms šalims. Kadangi diskusijose dalyvavo ir vokiečiai, tai jos buvo verčiamos į vokiečių kalbą. Tai darė būsima abiturientė Gabrielė Jankūnaitė.

Diskusijos: Audrius Makauskas ir prof. Vytautas Landsbergis

(Nuotrauka Marytės Dambriūnaitės-Šmitienės)

Minėjimą pajavairino gimnazijos savi-veiklininkai: tautinių šokių šokėjai, choristai ir orkestrantai. Po programos grojo mokinių kapela, o svečiai galėjo pasivašinti lietuviškais bei vokiškais skanumynais.

Kitą dieną, t.y. sekmadienį, gegužės 14 d., ateitininkų kvietimu profesorius Vytautas Landsbergis susitiko su lietuvišiais mokiniais, su jais diskutavo, bendravo visą vakarą.

Gegužės 10 d. Vokietijoje buvo minima knygų deginimo diena. Buvo prisiminti nacių laikais nukentėję vokiečių rašytojai Bertold Brecht, Franz Wefel ir Kurt Tucholski, taip pat sovietų laikais nukentėję lietuviai rašytojai Tomas Venclova ir Vytautas Cinauskas. Išeivijai atstovavo poetės Liūnės Sutemos eilės. Mokiniai skaitė šių autorių kūrybą. Minėjimas buvo papildytas muzikiniais tarpais – grojo muzikos mokytojo G. Ručio parengti mokiniai.

V16gim-info

V16gim-info

Posėdžiavo Vasario 16-osios gimnazijos kuratorija.

Gegužės 6 d. posėdžiavo Vasario 16-osios gimnazijos kuratorija.

Nuotraukoje kuratorijos nariai; (iš k.) dr. A. Gintautas, A. Karčiauskas, A. Šmitas, dr. J. Norkaitis, K. Žulyš, (2 eil.) P. Nevulis, dr. V. Lėnertas, T. Bartusevičius, R. Čuplinskas ir kun. V. Vaitiekūnas.

Lietuviški margučiai Viernheime

Mokytoja Elena Kaufmann, paruošusi lietuviškų margučių stendą Vierheimo vidurinės mokyklos Velykų mugėje, su savo mokinėmis Julija ir Inga Langytėmis.

(Nuotraukos Marytės Dambriūnaitės-Šmitienės)

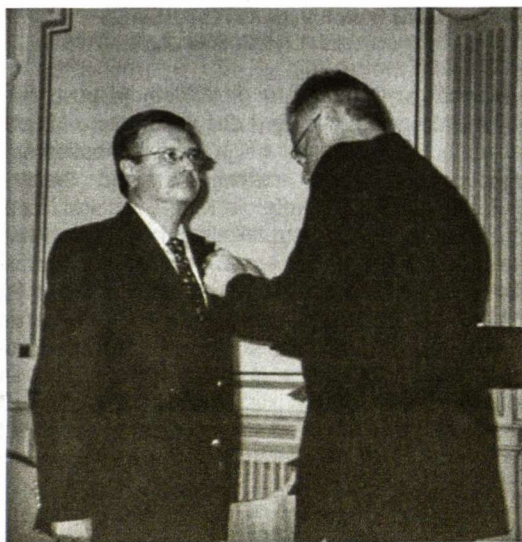
Jau tradicija, kad Vasario 16-osios gimnazijos dainininkai, šokėjai, muzikantai kviečiami į kasmetinę tradicinę Europos šventę Strasbūre atstovauti Lietuvai. Šventės dalyviai – tai 2004 m. gegužės 1 d. Europos Sąjungon įstoję kraštai. Šiais metais gegužės 21 d. šventė vyko naujai atidarytame parke, kuris yra įrengtas dviejų valstybių – Prancūzijos ir Vokietijos teritorijoje. Per vidurį parko teka Reino upė, kuri simboliškai

sujungia abu krantus. Šis simbolinis sprendimas pabrėžia taikų Europos tautų sugyvenimą.

Koncerte dalyvavę kolektyvai atliko savo tautų muziką ir šokių. Po koncerto mokiniai galėjo pasivaikščioti po parką, apsilankyti įvairių kraštų paviljonuose, paragauti skanumynų ir vėliau aplankyti Strasbūro žymiausias vietas. Už suorganizuotą kelionę dėkojame Lietuvos misijos prie Europos Tarybos ambasadoriui Nerui Germanui.

Bronė Gailiūtė-Spies**SPYGLIUOTOS TULPĖS**

Leidykla „Artiora“ išleido Belgijoje gyvenančios Bronės Gailiūtės-Spies knygą „Spygliuotos tulpės“. Tai reto, neįprasto atvirumo ir įtaigos išpažintis, parašyta intriguojančiu, sklandžiu stiliumi, sudėtinga ir skaudi moters biografija, jos vaikų klystkeliai, netektys painiame Vakarų Europos gyvenime.

Jubiliejai**Petrui Sakalui Odiniui – 60 metų**

TMID generalinis direktorius A. Petrauskas pri-sega P. Odiniui departamento Garbės aukso ženklą „Už nuopelnus“ 2005 m. spalio 22 d.

Fleistas Petras Sakalas Odinis gimė 1946 m. birželio 5 d. Vilniuje. 1953 m. pradėjo mokytis Vilniaus vaikų muzikos mokykloje, nuo 1962 m. lankė A. Armono ir V. Šakūros fleitos klasę, 1970 m. jaunųjų atlikėjų konkurse laimėjo premiją.

1970–1974 m. studijavo Lietuvos valstybinėje konservatorijoje, nuo 1974 m., jau atvykęs į Vokietiją, Folkwang Hochschule Essene tęsė studijas, kurias baigė 1979 m. (prof. Matthias Rutters fleitos klasė). Priklauso Leverkuseno muzikų draugijai, dirba pedagoginį darbą Leverkusene ir Bergisch-Gladbache.

Odinis koncertavo Amerikoje, Kanadoje, Austrijoje, Olandijoje, Prancūzijoje, Belgijoje, Lietuvoje ir Vokietijoje (dažnai ir lietuvių išeivių renginiuose). Su Vilniaus kvartetu koncertuoja nuo 1988 m.

P. Odinio grojimas pasižymi frazavimo ir interpretacijos tikslumu, dramaturgine logika ir disciplinuo-tumu. Jis sugeba žavėti klausytojus ir švelniu fleitos tonu, ir virtuozinės technikos blyksniais. Jo repertuare – įvairių stiliumi, nacionalinių mokyklų ir daugybės autorių kūriniai.

Šalia savo profesinio ir meninio darbo P. S. Odinis plačiai reiškiasi ir Lietuvos bendruomenės gyvenime. Yra 1981 m. įsteigto Lietuvos kultūros instituto narys steigėjas ir nuo pat pradžių – Valdybos kontrolierius. 1993 m. išrinktas į Vokietijos LB Tarybą buvo jos atstovas kultūros reikalams, nuo 1996 m. buvo Tarybos Prezidiumo sekretorius. Birželio 5 d. Petrui Odiniui suėjo 60 metų.

(Info)

Mirusieji**Stasys Mikulėnas**

Schwetzingeno lietuvių apylinkė vėl neteko vieno ilgamečio savo nario. 2006 m. vasario 27 d. mirė Stasys Mikulėnas. Velionis gimė 1914 m. lapkričio 13 d. Kiravoje, Lietuvoje. Jis buvo susipratęs lietuvis, kol sveikata leido, dalyvavo visuose bendruomenės susirinkimuose ir kituose renginiuose. Daug metų

dirbo J. K. Valiūno vadovaujamoje darbo kuopoje prie amerikiečių armijos Schwetzingene.

2006 m. kovo 9 d. palaidotas Wiesental kapinėse, dalyvaujant gausiam būriui pažįstamų, giminių ir bendruomenės narių. Liko liūdinti žmona ir dukra.

Vilius Kurzas

Martin Wallat

2006 m. birželio 14 d. Düssel-dorfe mirė Martin Wallat. Velionis gimė 1915 m. vasario 28 d. Paberžių kaime, Tauragės apskrityje. 5 metų būdamas neteko tėvo.

1941 metais kaip repatriantas perkeldinamas į Vokietiją. Paimtas į kariuomenę, 3 metus išbuvo fronte, du kartus buvo sužeistas. Po karo su šeima apsigyveno Rytų Vokietijoje. Ten 10 metų dirbo žemės ūkyje. 1959 m. pabėgęs į Vakarų Vokietiją apsigyveno Düssel-dorfe. Dirbo anglų kariuomenės virtuvėje mėsininku. Mirus žmonai, 2001 m. sukūrė naują šeimą su

tauragiške. Paskutiniaisiais metais buvo kamuojamas sunkios ligos.

Martin Wallat aktyviai reikšėsi Vokietijos lietuvių gyvenime. Il-gus metus, kol amžius ir sveikata leido, jis sumaniai vadovavo Düssel-dorfo LB apylinkei, organizavo lietuvių renginius, dalyvavo suvažiavimuose.

M. Wallat bus laidojamas Tauragės miesto senosiose evangelikų kapinėse.

(Info)

„Ryanair“ pradės skraidyti iš Kauno į Frankfurt-Hahn

Didžiausia Europoje pigių skrydžių aviakompanija „Ryanair“ paskelbė, kad pradės skrydžius iš Kauno oro uosto į Frankfurt-Hahn.

Frankfurt-Hahn – tai jau penktasis maršrutas iš Kauno. Šiuo maršrutu tikimasi pervežti daugiau kaip 55 000 keleivių per pirmuosius skraidymų metus ir visais, jau penkiais, maršrutais per metus perskraidinti daugiau negu 300 000 keleivių. Puiki Frankfurt-Hahn oro uosto vieta – Europos širdyje – suteikia galimybę lengvai pasiekti keturias Europos valstybes, aplankyti Moselio slėnio vynuogynus arba pasilepinti daugybėje šio

regiono sveikatingumo centrų.

Bilietai į Frankfurt-Hahn jau parduodami www.ryanair.com. Jų kaina nuo 9 Lt (be mokesčių ir rinkliavų).

Skrendama pirmadieniais, trečiadieniais, penktadieniais ir sekundieniais 15.20 iš Frankfurt-Hahn ir 19.00 val. iš Kauno.

Iš Fft-Hahn oro uosto Frankfurtu prie Maino miestą galima pasiekti autobusais, pritaikytais „Ryanair“ reisams, kurių bilietų kaina yra 12 eurų, o kelionė trunka 1 val. 45 min. Autobusas sustoja traukinių stotyje, iš kur greitieji traukiniai važiuoja į daugybę Vokietijos miestų. Kitas lengvai iš Fft-Hahn autobusu pasiekiamas miestas – Kolnas. Bilieto kaina – 15 eurų, o kelionė trunka 2 val. 15 min. Taip pat autobusu galite vykti į Koblenzą, Bulay, Traben-Trarbachą, Liuksemburgą ir kt. ♦

TMID fotokonkursas

„Lietuviai pasaulyje“

Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas (TMID) prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės kviečia dalyvauti fotografijų konkurse „Lietuviai pasaulyje“.

Konkurse gali dalyvauti kiekvienas užsienyje gyvenantis tautietis ar išeivijoje veikiantis lietuvių susivienijimas. Temos neribojamos: jamžintos gali būti ir krašto bendruomenės renginių, lituanistinių mokyklų veiklos ir asmeninio gyvenimo, buities, sporto akimirkos. Nuotraukos gali būti darytos ir dabar, ir prieš keliasdešimt metų.

Prie nuotraukos (pageidautina, ne mažesnės negu 10x15 cm) turi būti nurodytas jos autorius, gyvenamoji šalis, fotografijos data, 3–5 sakinių priedašas (gali būti ir oficiali rimtas, ir žaismingai šmaikštus).

Konkursas vyks nuo 2006 m. birželio 1 d. iki spalio 1 d. Konkurso nugalėtojai bus apdovanoti vertingais prizais.

Geriausios nuotraukos bus išleistos atskiru leidiniu.

Nuotraukas siųsti adresu:

Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas

prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės

T. Kosciuškos g. 30, 01100 Vilnius, Lietuva

Fotokonkursui „Lietuviai pasaulyje“

Išsamesnės informacijos teiraukitės:

tel. (+370~5) 2709822,

el. paštas giedrius.sniukas@tmid.lt

Idėjų konkursas

„Padovanok Lietuvai viziją“

Politikos savaitraštis "Atgimimas" kartu su TMID ir kitais partneriais rengia idėjų konkursą kuriame kviečiama svarstyti apie Lietuvos ateitį ir siūlyti savo Lietuvos plėtos vizijas.

Geriausių idėjų autoriai bus apdovanoti piniginiiais prizais.

Konkurso rengėjai idėjų laukia iki spalio 10 d.

Šis konkursas – apie Lietuvą po 20 metų. Geros idėjos pasaulį stumia į priekį. Galbūt Jūsų vizija pakeis Lietuvą?

Kviečiame dalyvauti Lietuvoje, ir už jos ribų gyvenančius bendrapiliečius – valstybei labai reikia Jūsų minčių ir idėjų.

Organizatorių siūlymu, vizijoje turėtų atsispindėti politiniai ir ekonominiai šalies pokyčiai, ekologijos, švietimo, socialinio saugumo ir pilietinio aktyvumo aspektai. Tačiau tai yra siūlymas, o ne privalomas reikalavimas.

Mes kviečiame sulaužyti stereotipų rėmą ir pateikti novatorišką idėją. Bus atsižvelgiama, ar vizija užkrečianti, išskirtinė, originali, konstruktyvi.

Bendrovė „Eika“ konkurso nugalėtojams įsteigė prizus:

I vieta – 15 tūkstančių litų, II vieta – 10 tūkstančių litų, III vieta – 5 tūkstančiai litų.

Darbo apimtis (tekstas spausdintinis) ir dalyvių amžius – neribojami. Galima rašyti grupėmis.

Darbus siųsti iki **spalio 10 d.** adresu:

Politikos savaitraščio "Atgimimas" redakcija

T. Vrublevskio g. 6, Vilnius, Lietuva

Užsienio lietuvių dienraštis „Draugas“

„Draugas“, 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60616, USA

Tel.: 773-585-9500, www.draugas.org

97-sius metus einantis vienintelis užsienio lietuvių dienraštis „Draugas“ siekia iš esmės atsinaujinti ir pritraukti kuo įvairesnį skaitytojų ratą. Įgyvendindami savo tikslus, neseniai parengėme naują dienraščio interneto svetainę, kurioje publikuojami straipsniai politinėmis, kultūrinėmis, religinėmis bei kitomis temomis.

Tačiau norėtume sulaukti daugiau informacijų apie lietuvių bendruomenes kitose šalyse.

Be to, kviečiame siųsti savo straipsnius, pastabas, nuomones bei pasiūlymus dėl galimo bendradarbiavimo. Ir, žinoma, kviečiame skaityti ir prenumeruoti „Draugą“!

Vladas Krivickas

Pirmo puslapio / „Draugo“ interneto svetainės redaktorius

El. p. vkrivickas@draugas.org

Skelbimas

BALTICA SPRACHENDIENST

Nijolė Bruder, Wielandstr. 1, 53173 BONN

Tel. 0228-359 325, faksas 0228-3 681 740

Mobilus tel. 0173-2690953

El. paštas Nijole.Bruder@Baltica-office.de

**LIETUVIŠKŲ, LATVIŠKŲ; ESTIŠKŲ,
LENKIŠKŲ, RUSIŠKŲ IR VOKIŠKŲ TEKSTŲ BEI
DOKUMENTŲ VERTIMAI SU PATVIRTINIMU**

Sveikiname naujus bendruomenės narius

Į VLB veiklą įsijungė:

Centro apylinkė:

Jadvyga Quelle (Kelerytė)
Inga Žiukienė
Rūta Voronova

Müncheno apylinkė:

Sigita Ngoue

Romuvos apylinkė:

Tauras Arūnas
Taurienė Vida
Tymas Albertas
Tymienė Nijolė

INFORMACIJOMS leisti ir VOKIETIJOS LB aukojo:

Ronaldas Tesnau 20 €

Širdingiausiai dėkojame!

VLB Valdyba

1 2006 m. renginių kalendorius

- 2006 m. rugpjūčio 7–10 d. *XII Pasaulio LB Seimas Vilniuje*
2006 m. spalio 6–8 d. *XXVI Lietuvių kultūros instituto suvažiavimas Hüttenfelde. Tema: „Atkurtiems Lietuvos ir Vokietijos diplomatiniam savykiams – 15 metų“*
2006 m. lapkričio 10–12 d. *VLB darbuotojų suvažiavimas Berlyne*

Atvykę į Hüttenfeldą,
ieškote nakvynės?
Kambarys su pusryčiais:

vienam asmeniui € 18,00,
dviem asmenims € 36,00.

Kalbame lietuviškai.

Telefonas: 06256-1546
El. paštas:
anthony@verselis.de

Lietuvių kultūros institutas

savo suvažiavimo proga rengia
šeštadienį, spalio 7 d. 19:00 val.,
Hüttenfelde, Rennhofo pilaiteje

žymaus Lietuvos politikų ir pianisto
prof. Vytauto Landsbergio

KONCERTĄ

Maloniai kviečiami visi.
LKI Valdyba

LIETUVIŲ KULTŪROS INSTITUTO SUVAŽIAVIMAS

K v i e t i m a s: Maloniai kviečiame Jus dalyvauti dvidešimtšestame Lietuvių kultūros instituto suvažiavime, kuris įvyks 2006 m. spalio 6–8 d., 68623 Lampertheim-Hüttenfelde, Romuvos pilaiteje.

Suvažiavimas rengiamas su Lietuvos ambasada Berlyne ir Vokietijos ambasada Vilniuje

„Atkurtiems Lietuvos ir Vokietijos diplomatiniam savykiams – 15 metų“

Programoje:

- Lietuvos ir Vokietijos politiniai savykiai 1918–1940 – *Audrius Paura, Vilnius*
Diplomatija be diplomatų. Išeivijos ir Vokietijos politiniai savykiai 1945–1990 – *dr. Vincas Bartusevičius, Wittlichas*
Lietuvos kelias į nepriklausomybę 1980–1990 – *prof. Vytautas Landsbergis, EP, Vilnius-Briuselis;*
Lietuvos ir Vokietijos politiniai savykiai 1991–2006 – *dr. Justinas Karosas, Vilnius*
Vokietijos ir Lietuvos politiniai savykiai 1991–2006 – *prof. dr. Wolfgang Freiherr von Stetten, Künzelsau*
Vokietijos ir Lietuvos savykių perspektyvos – *ambasadoriai Evaldas Ignatavičius, Berlynas ir Volker Heinsberg, Vilnius*

Paskaitos bus skaitomos vokiečių kalba

Spalio 7 d, 19.00 val. – prof. Vytauto Landsbergio koncertas Registruoti iki spalio 1 d. info@LitauischesKulturinstitut.de

VOKIETIJOS LB VALDYBOS INFORMACIJOS

Informationsblatt der Litauischen Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V.
Lorscher Str. 1, D-68623 Lampertheim-Hüttenfeld, Tel.: 0 62 56 - 85 990-15, Fax: 0 62 56-16 41, E-Mail: info@VokLb.de
Bankverbindung: Deutsche Bank Weinheim, BLZ 670 700 24, Konto-Nr. 581 7978
Aukotojams išrašome auką patvirtinančias pažymas, kurias pristačius mokesčių inspekcijai, taikomos mokesčių nuolaidos.
Gautus rankraščius taisome ir trumpiname savo nuožiūra. Spausdinama medžiaga nebūtinai atstovauja VLB Valdybos nuomonei.
Pasinaudojant INFORMACIJŲ žiniomis, maloniai prašome nurodyti šaltinį ir mums atsiųsti vieną leidinio egzempliorių.
<http://www.Voklb.de>